

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 66 - listopad 2011

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

DEVÁŤÁCI NA LANECH

STR. 26

PÁR SLOV ÚVODEM

První Puclík letošního školního roku za vámi přichází o měsíc později, než bývá zvykem. Nějak se nám ta příprava neplánovaně protáhla. Nejdřív jsme čekali, až budeme mít v ruce dost materiálu na to, aby bylo čím stránky naplnit, a pak jsme najednou měli materiálu tolik, že se nám ho do šestašedesátky ani nepodařilo všechnen napěchovat. Ale to důležité, co se v naší škole za první tři měsíce semlelo, zde určitě najdete.

Ted' už se před námi ve stále jasnějších barvách rýsují Vánoce, a tak se můžete těšit na tradiční akce, které pro vás redakce každoročně připravuje. Uvnitř čísla se o nich samozřejmě dočtete. Nejvíce se asi všichni těšíme na diskotéku, která by letos měla být opravdu parádní, tak si ji určitě nenechte ujít.

Přejeme příjemné předvánoční počteníčko...

Redakce

školní časopis
Puclík

přeje všem čtenářům

**krásné a spokojené Vánoce
a hodně štěstí a zdraví v novém roce**

CO NÁS ČEKÁ

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 05. 12. 2011 Když najdeš přítele, najdeš poklad
multimediální koncert
- 14. 12. 2011 Turnaj v počítačových piškvorkách
- 20. 12. 2011 Vánoční diskotéka
- 22. 12. 2011 Vánoční nadílka
- 23. 12. 2011 Vánoční prázdniny (do 2. 1. 2012)
- 31. 01. 2012 Pololetní vysvědčení
- 03. 02. 2012 Pololetní prázdniny

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Puclík je v nemilosti! Naštěstí ne u všech, ale asi jsme něco udělali panu učiteli Slámovi. V loňském školním roce nechtěl při dozoru v jídelně pouštět redaktory časopisu dopředu, i když je jasné, že kdyby stáli tu dlouhou frontou, nestihli by schůzku redakce. Letos zase odmítl našim redaktorkám odpovědět na anketní otázky, a tak v nás pořád víc klíčící obava, jestli jsme mu opravdu (samozřejmě nevědomky) něco neprovedli, že je na nás jako na cizí ☺. A my vás přitom máme táááák rádi, pane učiteli!
- Zcela netradiční hospitaci pana ředitele v hodině výtvarné výchovy zažila paní učitelka Matoušková. Pan ředitel totiž lišácky využil lešení, které ještě donedávna obklopovalo naši školu, a na hospitaci přišel oknem. Když paní učitelka spatřila sympatický ředitelský úsměv za sklem ve druhém patře, vůbec ji to nevyvedlo z míry, okno otevřela, s úsměvem přivítala pana ředitele podáním ruky na lešení a zdvořile ho pozvala dál. A co byste řekli? Vlezl pan ředitel do třídy oknem ☺?
- Když zmizelo lešení kolem školy, snad největší radost z toho měla paní učitelka Svobodová. Téměř každý den se jí totiž ráno, když vstoupila do svého kabinetu, naskytl úchvatný pohled na tři zelené prdelky za oknem – tedy na tři dělníky v zelených montérkách, kteří opření o zábradlí zády k oknu sledovali cvrkot na ulici před školou. Lešení zmizelo, prdelky zmizely. Ted' už má paní učitelka zase ničím nerušený výhled na štihlou kostelní věž. A vůbec – který pohled byl lepší, paní učitelko ☺?
- Nové pylonové tabule, které jsou od letošního září v některých třídách, nemusí být jen nudnou pomůckou na psaní. Martin Hubl z 8.B se před hodinou matematiky za pylonku schoval, a když do třídy vstoupila paní učitelka Knapčoková, vesele na ni vybafl. To bylo radosti! Ale nemyslejte si, nelekla se. Vlastně jen trochu. Trochu dost. Trochu víc než dost...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Šmoulí burza	3
▪ Bowlingový turnaj	3
▪ Pohádkový les s 9.B	4
▪ Kolik nás letos je?	5
▪ Je nám spolu dobře	6
▪ Basket a florbal 8. tříd	7
▪ Adopce na dálku	8
▪ Školní sběr pokračuje	9
▪ Naše podzimní sportování	10
▪ Anketa	12
▪ Strašidelné vyučování	13
▪ Sloupečky	14
▪ 7.C na bowlingu	15
▪ Naše filmové hity	16
▪ Vánoce s Puclíkem	18
▪ Dejte bacha na Facebook	20
▪ Zaskočte si pro radu	21
▪ Vyzvídali jsme	22
▪ Devátáci na lanech	26
▪ Podvečerní čtení	27
▪ Za účtenky na hory	27
▪ Bohuš to ucpal!	28
▪ Přátelské posezení	28
▪ Jíme také očima	29
▪ Ekofanda	30
▪ Máme doma zvířátko	35
▪ Když se setmí... ..	36
▪ Žákovská knihovna – Pozvánka	38
▪ Barevné kreslení	39
▪ Šíp je borec	40
▪ Víte, co je kulobrok?	42
▪ Výprava 7.C za rybami	43
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	44

ŠMOULÍ BURZA

Učitelé z naší školy, kteří nakupují v Hypernově či Albertu, se při svých nákupech nevyhnuli máni, která zachvátila skoro všechny zákazníky. Ovšem sbírání obrázků modrých pidižvíků se pro některé stalo skoro až vášní. A protože kdo sbírá, ten i mění, uspořádali ve středu 7. září 2011 ve sborově burzu šmoulích obrázků.

Některé obrázky, jako je třeba Gargamel, byly nabízeny i těm, kdo se výměny neúčastnili, protože jich byl nadbytek, zato o některé obrázky se málem strhl lýtý boj. Měnilo se u stolku paní učitelky Marcelky Slámové. Na své si přišel i pan učitel Sláma, kterému po burze už chyběl do jeho sbírky pouze jeden kousek, ale naši redakci samozřejmě tvrdil, že to dělá výlučně kvůli svým dětem.

Zato paní učitelka Ficová se hrdinně přiznala, že šmoulíky sbírá čistě jen pro svoji radost a manžel ji prý doma pochválil, že dobře měnila, protože se domů vrátila s více obrázky, než s kolika do burzy šla ☺.

Mgr. Dagmar Svobodová

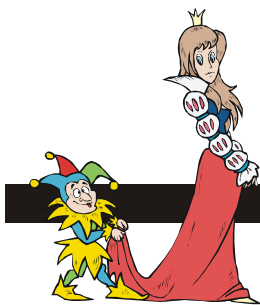
BOWLINGOVÝ TURNAJ

Ve čtvrtek 24. listopadu 2011 pořádal školní časopis Puclík bowlingový turnaj pro 6.-9. ročník. Byli jsme rádi, že se nám do soutěže přihlásily všechny třídy. Každá na dráhu vyslala jedno smíšené čtyřčlenné družstvo, ve kterém museli být zastoupeni chlapci i dívky, a pro případ potřeby byli k dispozici i náhradníci.

Hrály se dvě hry, celkový výsledek se sečetl jak u jednotlivců, tak u družstva a podle toho bylo stanoveno pořadí. Každý ročník jsme vyhodnocovali samostatně. Ocenili jsme nejen třídy podle celkového množství získaných bodů, ale i jednotlivce s nejvyšším náhozem za obě hry. V rámci ročníků byly nejlepšími třídami 6.C, 7.B, 8.B a 9.C, absolutně nejlepším jednotlivcem se stal Zdeněk Pliska z 8.B, který v součtu naházel 298 bodů!!!

Nasazení hráčů bylo opravdu maximální, někteří si pomáhali i povoleným dopingem – fandícím dědečkem, osobním masérem z řad spolužáků nebo třeba kofolou. Odměnou na konci byly pro soutěžící sladkosti a pro nás pocit, že se všem turnaj líbil. Třeba si to ještě někdy zopakujeme ☺...

Mgr. Dagmar Svobodová

POHÁDKOVÝ LES S 9.B

Vendula Svobodová, 9.B

Na čtvrtek 29. září 2011 se těšila snad půlka třídy 9.B. Zhruba týden dopředu nám pan učitel třídní oznámil, že budeme hrát pohádkové postavičky pro děti z prvního stupně na dětském odpoledni u přístavby naší školy.

Škála masek je opravdu velká a vybrat si by bylo těžké, a proto byly masky určené již předem. K mání byly například ježibaby, Pat a Mat, Zlatovláska a princ Jiřík, Šmoulové a zlý čaroděj Gargamel. Zapomenout nesmíme ani na les-

ní víly, které si nakonec „střihly“ role sestřiček princezny Zlatovlásky, a také na беруšky.

Sraz jsme měli již o půl třetí u nás ve třídě, aby se každý stihl převléct do svého pohádkového kostýmku a k tomu se také patřičně načančat. Musím

uznat, že nejdéle to trvalo asi mně jako princezně a všem čarodějnicím. Po zkontrolování, že každý opravdu vypadá tak, jak chtěl, se mohlo vyrazit na přístavbu školy.

Cesta po městě v masce čarodějnice či v dlouhých šatech princezny je zážitek na celý život. Nejvíce nás asi pobavila věta místního dědečka, který seděl na lavičce a přitakával slovy: „Co si ti mladí dneska všechno neoblíknou na sebe!“

Když jsme se dovalili k přístavbě, rozebraly si nás paní učitelky a ukázaly nám, co každý z nás bude dělat. Pat s Matem dostali kostky a učili malé dělníky, jak správně stavět domečky. Já s Toníkem jako královský pár jsme pořádali závody na koních a výlov rybek. Hodinka utekla docela rychle. Až příliš...

Přišel čas sundat ze sebe všechny ty umělé nosánky, dlouhé šatičky a pokusit se ze sebe udělat zase člověka, na kterého by se dalo alespoň chvilku koukat. Někomu se to povedlo, jiným zase moc ne ☺.

Akce to byla úžasná a my ji doslova hltali plnými doušky. Není se čemu divit - vždyť tento rok je náš poslední, tak si ho musíme jaksepatří užít.

třída	třídní učitel	chlapci	dívky	celkem	umístění třídy
1.A	Pavla Sedláková	11	13	24	přístavba – Tyršova ulice
1.B	Ivana Fousková	14	10	24	přístavba – Tyršova ulice
2.A	Miroslava Kotovicová	10	12	22	přístavba – Tyršova ulice
2.B	Markéta Niesnerová	11	12	23	přístavba – Tyršova ulice
3.A	Jaroslava Truksová	8	14	22	přístavba – Tyršova ulice
3.B	Markéta Součková	10	12	22	přístavba – Tyršova ulice
4.A	Dita Machová	11	10	21	hlavní budova
4.B	Viera Buchtová	8	13	21	hlavní budova
5.A	Vlasta Fryšavská	16	13	29	hlavní budova
5.B	Pavla Poláčková	13	16	29	hlavní budova
6.A	Martina Janíčková	14	12	26	hlavní budova
6.B	Eva Ficová	15	11	26	hlavní budova
6.C	Marcela Slámová	15	11	26	hlavní budova
7.A	Pavel Hnízdil	10	8	18	hlavní budova
7.B	Petr Smékal	13	8	21	hlavní budova
7.C	Dagmar Svobodová	12	10	22	hlavní budova
8.A	Ivona Kovačičová	15	9	24	hlavní budova
8.B	Jaroslava Hnízdilová	12	15	27	hlavní budova
8.C	Miroslav Sláma	17	9	26	hlavní budova
9.A	Renata Slámová	13	8	21	hlavní budova
9.B	Miroslav Jurek	10	11	21	hlavní budova
9.C	Jitka Matoušková	15	9	24	hlavní budova
1. stupeň		112	125	237	10 tříd
2. stupeň		161	121	282	12 tříd
CELKEM		273 chlapců	246 dívek	519 žáků	22 tříd

Počet učitelů: **31**

Počet vychovatelů školní družiny: **3**

Ostatní zaměstnanci: **8**

JE NÁM SPOLU

Pavel Svoboda, 6.C

ŠESTÉ TŘÍDY POPRVÉ
NA TÁBOŘE V ZUBŘÍ

DOBŘE

Začátek školního roku bývá vždy pro žáky šestých tříd ve znamení utváření nových třídních kolektivů. Aby se všichni navzájem lépe poznali, tradičně na dva dny v měsíci září opouští za doprovodu svých učitelů budovu školy a putují do rekreačního střediska v Zubří.

Třídy 6.C a 6.B se vypravily na tradiční pobyt v táboře Zubří 19. září 2011. Cílem tohoto výletu bylo seznámit se s novými spolužáky. Na cestu jsme vyrazili v počasí, ve kterém by člověk ani psa ven nevyhnal. Ale my jsme šli a asi po pěti kilometrech jsme uviděli rybník a hned vedle něho tábor Zubří. Konečně jsme mohli zvolat HURÁ!

Když jsme dorazili na místo, uviděli jsme nádherně vypadající chaty. Pak ale došlo na rozdávání klíčů a my jsme zjistili, že ty nádherné chaty jsou učitelů, kteří s námi byli. Na nás samozřejmě zůstaly ty trochu horší. Jakmile jsme se

ubytovali, mohli jsme vyjít na verandu a hrdě říci citát z českého filmu Na samotě u lesa: „...chčije a chčije.“

Potom jsme si došli pro povlečení a museli si povléct postel, peřinu a polštář. Někteří kluci upláceli holky bonbóny, aby jim povlekly. Ještě jsme se všichni nestihli ani ubytovat a už jsme se měli sejít před jídelnou k plnění prvních úkolů.

Dostali jsme list papíru, na kterém byla namalovaná pavučinka a v ní prázdná kola. Do nich jsme měli průběžně psát jména spolužáků ze své třídy. Večer jsme dostali další úkol. Měli jsme utvořit skupiny a v nich zahrát divadlo. Každá

skupina si vylosovala lísteček s názvem pohádky, kterou jsme měli zahrát. Večer, když jsme všichni nacvičili divadlo, sešly se naše třídy v jídelně, aby předvedly svůj výkon. Dali jsme si židle do půlkruhu a pozorovali jedno představení za druhým.

Poté následovala stezka odvahy. Šli jsme v úplné tmě a dešti na konec hráze, která vedla k táboru, a potom jsme se jeden po druhém vraceli do tábora (mohla být i dvojice). Když jsme dorazili do chatek, byli jsme promočení a promrzlí. Lehli jsme si do svých postelí a někteří v mžiku spali jako dudci.

Někteří ale dováděli a nechtěli spát, čímž probudili ty, co spali, takže vlastně nespal skoro nikdo - já například jenom 3 hodiny.

Ráno o půl osmé jsme se sešli k plnění dalších úkolů, jako třeba řazení do řady podle stáří, velikosti a toho, kdo bydlí nejbližší u školy. Dále jsme hráli fotbal, přetahovanou a vybíjenou a pak nastalo balení. Všichni si stlali postele, balili batohy a uklízeli po sobě.

Pak jsme se naposledy sešli před jídelnou a za chvíli vyrazili zpátky ke škole. Když jsme tam došli, vzali jsme si batohy, které nám pan Jambor odvezl autem, a rozprhli se na všechny světové strany. A tím skončil náš výlet!

BASKET A FLORBAL

Leona Vedmochová, 8.B

8. TŘÍD

V pátek 21. října 2001 jsme se všechny 8. třídy sešly ve dvě hodiny před tělocvičnou. Holky měly hrát basketbal a kluci florbal. S holkama jsme měly trému, ale nepovyšovaly jsme se ani neponižovaly. Někdo přišel fandit, někdo hrát. Já jsem byla jedna z hráčů.

Když se měla zahájit hra, byly jsme nervózní jak před vystoupením. Hrály jsme s 8.A. Jakmile zápas začal, rozhýbaly jsme se a tréma byla pryč. Nejprve se nám moc nedařilo, ale kluci nás začali povzbuzovat a to vás hned nakopne. Naštěstí jsme měly v družstvu Dominiku a ta už nám v polovině hry ukazovala, co v ní je. Hrála neuvěřitelně, a jakmile se jí dostal do ruky míč, dala koš. Nad 8.A jsme vyhrály.

Pak přišel další zápas - tentokrát s 8.C. Holky z céčka hrály velice dobře, ale na naši Dominiku to nestačilo. Nakonec jsme vyhrály i nad 8.C a tím pádem získaly 1. místo. Když jsme si šly sednout, všechny jsme byly totálně splašené a Dominika měla naprosto rudé ruce a tráslý se jí.

Potom přišel turnaj ve florbalu a ten hráli kluci. Holky teď na oplátku fandily jim a tak se do toho položily, že nemohly druhý den skoro mluvit. Křičely jsme, dupaly, kopaly do sebe a všechno možné. Nakonec byli kluci druzí, ale nevadí - jak se říká, je to jenom hra, nejde o život.

ADOPTCE NA DÁLKU

Mgr. Pavlína Poláčková

VŠUDE TAM, KDE JE ČLOVĚK, JE MÍSTO PRO DOBRÝ ČIN

Tento projekt pokračuje na naší škole už pátým rokem. Od druhé poloviny loňského školního roku podporuje Kirana Kumara z Indie, od kterého přišel během prázdnin první pozdrav v podobě následujícího dopisu...

Drazí kamarádi!

Začínám psaní tohoto dopisu s letními pozdravy. Jak se Vám daří? Tady doma se máme dobře až na tátu, který byl nedávno na operaci s okem. Už se ale cítí lépe.

V březnu jsem psal závěrečnou zkoušku. Celkem se mi povedla a určitě rádi uslyšíte, že se mi úspěšně podařilo dokončit jedenáctý ročník a nyní již chodím do dvanáctého. Tento rok je pro mě velmi důležitý, protože příští březen budu psát board exams (zkoušky vykovávané okolo patnácti let podobné vaší maturitě). Děkuji vám, že dodáváte naší škole všechnen potřebný materiál i pro tento rok.

Po zkouškách jsme měli letní prázdniny. Společnost zorganizovala tábor pro zdejší obyvatele. Bylo to pouze pro pozvané a já jsem byl jedním z nich. Ty dva dny strávené tam byly opravdu nádherné. Byl jsem opravdu šťastný, že jsem tam mohl jít a potkávat nové přátele. Letošní téma nebylo nijak nové: „Jednoduchá pravidla pro disciplinovaný život.“ Téma nám bylo

vysvětleno jako prožívání života, aniž bychom dosáhli něčeho významného. Měli jsme také skupinové debaty a diskuse o lidských zásluhách a nedostatcích. Objevil jsem v nich mnoho důležitých skutečností pro život.

Letos bylo velmi horké léto. Často vypadávala elektřina a voda docházela ve všech částech státu. Znovu potřebujeme spoustu vody, protože letní horko vysušilo všechny řeky a i v přehradách mnoho vody nezbylo. U nás v Indii zemědělství velmi závisí na dešti. Doufáme, že se situace zlepší, až přijde pořádný monzun.

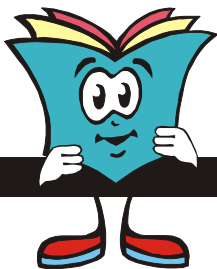
A jaké je počasí ve vaší zemi? Chtěl bych o počasí u vás něco vědět. Prosím buďte tak laskaví a napište mi o něm ve vašem dalším dopise.

Děkuji

N. Kiran Kumar

Na dopis budou odpovídat žáci 4. a 5. tříd, kteří jej vytvoří v hodinách slohové a komunikační výchovy.

ŠKOLNÍ SBĚR

Mgr. Pavlína Poláčková

POKRAČUJE

I v letošním školním roce jsme se hned od začátku pustili do sbírání. Je ale určitě užitečné připomenout, k čemu všemu naše sběrové aktivity směřují.

Hlavní i nadále zůstává získávání finančních prostředků na dlouhodobý projekt **Adopce na dálku** – tedy na studium indického chlapce Kirana Kumara.

V loňském roce jsme si díky vaší velké podpoře a tudíž značné výši našeho konta mohli dovolit ještě jednu adopci – **medvídku mývala** v jihlavské ZOO. Adopce je na dobu jednoho roku a darované finanční prostředky jsou použity na úhradu nákladů spojených s výživou zvířete.

Do třetice všeho dobrého jsme podpořili humanitární organizaci Člověk v tísni a její projekt **Skutečný dárek** - do jedné africké rodiny putovala koza – psali jsme o tom v Puclíku číslo 63. Tohoto projektu se zúčastníme i letos – hlasováním budeme v provincii opět vybírat skutečný dárek.

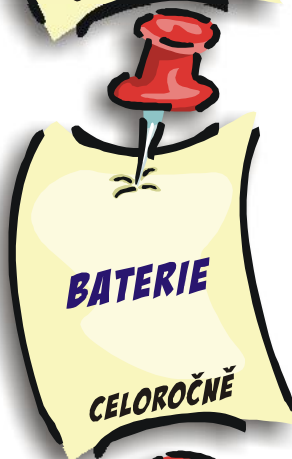
Podtextem všech sběrových činností je samozřejmě i celková profilace naší školy spojená s jejími ekologickými aktivitami – ať už je to projekt **Ekoškola** nebo **Škola udržitelného rozvoje 2. stupně**, protože ať se nám to líbí nebo ne, tak udržitelný rozvoj na planetě Zemi se dotýká nás všech.

noviny - časopisy - letáky - tiskopisy
kancelářský papír - karton - vlnitá lepenka

26. 09. - 03. 10. 2011
31. 10. - 07. 11. 2011
12. 12. - 19. 12. 2011
06. 02. - 13. 02. 2012
16. 04. - 23. 04. 2012
04. 06. - 08. 06. 2012

SBÍRÁME...

Sběr bude probíhat od 06.45 do 07.20 hodin a od 13.45 do 14.30 hodin u žákovské knihovny.

NAŠE PODZIMNÍ SPORTOVÁNÍ

Mgr. Ivona Kovačičová

Se začátkem nového školního roku začalo i další, tedy podzimní období různých meziškolních sportovních klání a soutěží - většinou na okreskové nebo krajské úrovni.

ČTYŘBOJ VE SVRATCE

První akcí, které jsme se zúčastnili (letos podruhé), byl atletický čtyřboj, jenž se konal 23. září 2011 ve Svatce. Vyrazili jsme v počtu čtrnácti soutěžících.

Do bojů o medaile se zapojili dva chlapci a dvě dívky z každého ročníku kromě devátáček. Závodníci změřili své síly v běhu na 60 metrů, ve skoku dalekém, v hodu míčkem a granátem a ve vytrvalostním běhu na 1400 metrů.

Soutěžilo se v trochu skromnějších přírodních podmínkách, ale v příjemné a přátelské atmosféře a navíc za velmi pěkného počasí, takže výkony šly skoro samy. Za účasti šesti škol jsme se ziskem 27 medailí stali nejúspěšnějším týmem. Všichni soutěžící získali minimálně jednu medaili, většinou však dvě až tři. Nejúspěšnějším se stal Karel Kulíšek za 7.A se ziskem všech čtyř zlatých medailí. Všem gratulujeme.

OKRESNÍ KOLO PŘESPOLNÍHO BĚHU

Další sportovní setkání, kterého se účastníme pravidelně a v minulosti jsme v něm získávali mnohé v avřiny, a dokonce až medailové umístění v republikovém finále, je přespolní běh. Tentokrát se kvůli výstavbě biatlonového areálu u ho telu Ski konal ve Žďáře nad Sázavou v areálu Martina Koukala ve středu 5. října 2011. V této nejmasovější školní soutěži naše čtyři družstva sice nebodovala tak dobře jako v minulosti, ale družstvo mladších žáků se v silné konkurenci neztratilo a obsadilo krásné druhé místo, kterým si zajistilo postup do krajského kola.

Mezi jednotlivci je nutno vyzvednout výkon Viktora Beneše, který v kategorii starších žáků doběhl na krásném druhém místě, a 5. místo Karla Kulíška, který v mladších žácích skončil pátý.

KRAJSKÉ KOLO PŘESPOLNÍHO BĚHU

Družstvo mladších žáků ve složení Karel Kulíšek, Filip Kaša, Martin Dufek, Tomáš Trojánek, Pavel Janů a Zdeněk Tulis si druhým místem v okresním kole přespolního běhu zajistili postup do kraje. Krajské kolo proběhlo 13. října 2011 opět ve Žďáře nad Sázavou. Ani zde se naši chlapci

neztratili a mezi vítěznými družstvy pěti okresů Vysočiny bojovali ze všech svých sil. V celkem příjemném počasí si Karel Kulíšek ještě vylepšil umístění oproti okresnímu kolu a doběhl na krásném třetím místě. Ostatní chlapci skončili v rozmezí od 11. do 25. místa a v celkovém pořadí se zařadili na velmi pěkné čtvrté místo. Velice chlapcům gratulujeme k dobrým výsledkům a doufáme, že se od nich dočkáme i dalších skvělých výkonů.

Naším nejlepším sportovcem, který se zúčastnil se všech jmenovaných závodů, je Karel Kulíšek ze 7.A.

Tímto mu blahopřejeme a přejeme další úspěchy a medaile.

ŠKOLNÍ LIGA

Od září opět probíhá naše školní liga, letos je to už čtvrtý ročník. Pravidla a hodnocení zůstávají v již zaběhnutých kolejích. Vyhrazuji si pouze možnost přesunutí termínu v případě, že by se sešel s termínem porady nebo pedagogické rady (děti budou včas informovány). Termíny disciplín a výsledky jsou opět ke zhlédnutí na školním webu.

19. září 2011	běh (1 okruh kolem rybníku Cihelňák)
10. října 2011	výběh kopce (u Cihelňáku)
07. listopadu 2011	šplh na tyči (4 m), dřepy (1 minuta)
05. prosince 2011	hod medicinbalem do dálky
09. ledna 2012	sedy - lehy (2 minuty)
13. února 2012	střelba na koš (5 pokusů)
12. března 2012	člunkový běh
16. dubna 2012	přeskok přes švihadlo (1 minuta)
14. května 2012	běh na 60 m
04. června 2012	skok daleký z místa

OKRESNÍ KOLO STOLNÍHO TENISU

Dne 20. října 2011 jsme se zúčastnili okresního kola soutěže ve stolním tenisu. Akce byla letos poprvé společná pro žáky 8.-9. ročníku základních škol a 1.-2. ročníku středních škol.

Celkem se zúčastnilo jedenáct škol - šest základních a pět středních. Naše družstvo ve složení Jakub Hrušovský, Jakub Horváth, Patrik Jandát a Lukáš Kostecký v základní čtyřčlenné skupině obsadili 2. místo a postoupili do skupiny o 4.-6. místo.

Celkově se umístili šestí. Jakub Hrušovský jako jednotlivec byl jeden z nejlepších, všechny své zápasy vyhrál bez ztráty jediného setu.

ANKETA

TENTOKRÁT O FILMECH

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

V tomto čísle se podrobněji věnujeme filmům, a tak je zřejmé, že i naše pravidelná anketa nemohla mít jiné téma. Zajímalo nás, zda vůbec a jak často zajdete do kina, protože ještě před pár lety to vypadalo, že klasické filmové sály jsou odsouzeny k zániku, neboť jejich funkci na čas převzala domácí kina, jenž rychlostí blesku napochodovala do našich obývacích pokojů. Nabídka filmového trhu je opravdu pestrá, a tak jsme chtěli zjistit, co se líbí právě vám...

- 1. otázka:** Jaký je váš nejoblíbenější film?
- 2. otázka:** Jak často chodíte do kina?
- 3. otázka:** Jaký film jste naposledy v kině viděli?
- 4. otázka:** Viděli jste film Šmoulové?

ŽÁCI

Vanesa Pejchlová, 4.A

1. Eragon.
2. Teď už do kina moc nechodím.
3. Naposled to byli Legáci.
4. Ano, viděla...

Jitka Novotná, 5.B

1. Asi A zase ta Lucie.
2. Já do kina chodím málokdy.
3. Naposledy jsem asi viděla Planeta země Joo.
4. Ne.

Petr Svoboda, 6.B

1. Tak to je asi Shrek.
2. Tak dvakrát za rok.
3. Naposledy to byli Šmoulové.
4. Ano ☺.

Pavel Žák, 6.C

1. Simpsonovi ve filmu.
2. Zhruba jednou za měsíc.
3. Tak to byli Šmoulové 3D.
4. Ano ☺.

Radim Zítka 7.C

1. Tajemný let.
2. Do kina? Tak jednou za tři měsíce.
3. Já naposledy viděl film Harry Potter a relikvie smrti.
4. Ne, fakt ne.

Hana Žáková, 8.B

1. Drž hubu ☺.
2. Do kina já nechodím skoro vůbec.
3. Byli to 3D Šmoulové
4. Jasně ☺.

Zdeněk Pelikán, 8.C

1. Tak to je asi Let's Dance.
2. Vůbec do kina nechodím.
3. Tak to fakt nevím...
4. Neviděl jsem je.

Kateřina Kováčová, 6.B

1. Bastardi.
2. Do kina jdu tak třikrát za půl roku.
3. Bastardi.
4. Ne.

Jan Svoboda, 6.B

1. Kdo přežije.
2. Tak jednou ročně.
3. Šmouly.
4. Jo.

UČITELE

Mgr. Erika Oravcová

1. Mezi moje nejoblíbenější filmy patří Flash Dance.
2. Teď už do kina nechodím vůbec.
3. Čarodějův učeň.
4. Ano, Šmouly jsem viděla.

Mgr. Petr Smékal

1. Nejraději mám staré české komedie.

2. Do kina chodím maximálně dvakrát za rok.
3. Poslední byl asi Shrek.
4. Ano, viděl.

Alena Fuksová, studentka

1. Můj nejoblíbenější film jsou Ženy v pokušení.
2. Do kina chodím tak jednou za měsíc.
3. Naposledy jsem viděla film Muži v naději.

4. Šmouly jsem ještě neviděla, ale mám je stáhlé.

Martina Skalníková, sekretářka

1. Já asi nemám žádný nejoblíbenější film.
2. Když hrají něco dobrého, tak třeba každý týden ☺.
3. Naposledy jsem viděla film Muži v naději, ale vůbec se mi nelíbil.
4. Ne, Šmouly jsem ještě neviděla.

Anketu připravily Radka Křížová a Karolína Švárová, 7.C

STRAŠIDELNÉ VYUČOVÁNÍ

Mgr. Jaroslava Truksová

V pondělí 31. října 2011 se ve třídě 3.A uskutečnilo strašidelné vyučování. Povídali jsme si o omylech, které se říkají o strašidlech, volili jsme mezi s sebou toho nejstrašidelnějšího a jedli výborné strašidelné muffiny, které nám připravila Danielka se svojí maminkou. Děti se také dozvěděly, jaký je rozdíl mezi Halloweenem a Dušičkami. Ve středu na Dušičky jsme si vyrobili svícen z jablíček, zapálili na něm svíčky a povídali si. Ve třídě bylo krásně tajemno.

První hodinu jsme měli matematiku. Všichni jsme se sešli v šišce na koberci a seznámili jsme se s tím, jaké jsme kdo strašidlo. Paní učitelka byla mrtvá švadlenka, která šila kalhoty pro svého milého a přišel ji šicí stroj a postríhaly nůžky. V tom momentě se stala prý mrtvou. Pak jsme se přemístili do lavic a počítali jsme malé umělé kočky, pavouky, netopýry a dýně.

Druhou hodinu jsme se vyfotili a kreslili strašidlo, ke kterému jsme psali, co pije, co jí a podobně... Potom jsme od paní učitelky dostali makovici a na ni jsme bílou barvou nakreslili obličej. A co bylo hlavní? Mířili jsme do knihovny, kde pro nás měli nachystanou spoustu soutěží a pověstí. Po návratu do třídy jsme se naučili písničku (drsnou!!!) „Hrobař“. Nakonec jsme se odličili, odmaskovali a šli jsme na oběd.

Tereza Oravcová, 3.A

SLOUPEČKY

Aneta Dufková, 8.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Pravděpodobně bychom nenašli člověka, který by mohl popravdě říct, že vůbec nechodí do kina a nesleduje filmy ani na počítači nebo na DVD. Jsou lidé, kteří bedlivě sledují, kdy už se objeví nějaké nové filmové trháky, a pak se k nim hledí rychle dostat. Jiným třeba nejde ani tak o horké novinky, ale rádi se podívají na nějakou klasiku nebo úplnou oddechovku, protože některé filmy zkrátka nestárnou. I naše sloupečky se tentokrát věnují filmům...

ANETA

Filmy na počítači, v televizi, v kině, v 3D kině, na DVD, a dokonce i v mobilu. Prostě všude. Takže se ani nemůžeme divit, že dneska už si málokdo myslí, že dobrá knížka je lepší než deset filmů. A proč bychom se taky otravovali se čtením nějakých knížek, když pro nás někdo zpracuje příběh tak, že se stačí jen dívat?

Někdy je super pustit si film, utéct před realitou a vžít se do role hlavního hrdiny. To je pak ten život jednodušeji, když skoro všechny filmy končí šťastně. Jenže pak skončí i film a já se přesunu zpět do reality s tím, že příště už se na žádný film nedívám, protože je to ztráta času. Kolik jsem toho mohla stihnout! A nakonec se stejně koukám zase ☺. Zkrátka proto, že to za to stojí na chvíli se odpoutat od reality a zaměstnávat svůj mozek jen tím, jak to dopadne.

Nejradši si takovej film pustím v klidu doma, žádný kino nepotřebuju, protože... Vzpomínám si, když jsem byla poprvé v kině. Bylo to ještě někdy ve školce a tenkrát jsem z toho byla určitě fakt unešená. Ale dneska? Ke konci filmu už nevím, jakou sedací polohu zvolit, vzadu se někomu rozsypal popcorn, paní vpředu to přehrnala s parfémem a do toho se můj soused zvedne a odejde si na záchod. No hrůza!

Souhlasím tedy plně s těmi, kteří si radši pár měsíců počkají, pak si film stáhnou (ještě kdyby se mi to teda nestahovalo 3 hodiny, bylo by to úplně super) a kouknou se na něj v klidu a pohodlí domova. I když musím uznat, že když moc nechodím do kina, nemám možnost sledovat filmové novinky. Ale tak co... Někdy i staré filmy jsou prostě pořád nejlepší.

S filmy je to vlastně jako s knížkami. Za život jich vidíte stovky, a přesto máte jen pár oblíbených, na které se můžete dívat pořád dokola. Čas od času se taky s každou filmovou novinkou objeví nová mánie... No třeba Stmívání – tým Edward nebo Jacob? (U mě jediné Edward ☺) Nebo pro ty menší (i když myslím, že v poslední době to není věkově omezené) momentálně Šmoulové! To pak postavy z daného filmu vidíte všude, jako by celý svět žil tím daným filmem. Obrázky na tričkách, postavičky v kinder vajíčkách a maminky, které se můžou přetrhnout, aby jely nakupovat do Alberta pro další šmoulí kartičku svému dítěti.

No co ještě k tomu říct... Snad jen doporučení, že při mizerné náladě stejně není nad kousek čokolády a dobrou komedii ☺.

DARKA

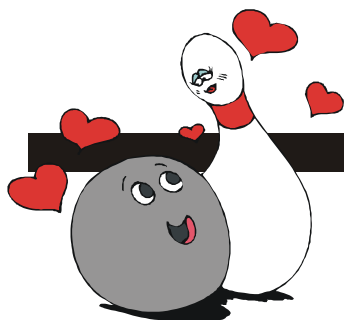
Jsem nadšenec do kde čeho, ale téma dnešní ankety a sloupečků kolem mne prošlo... a... upřímně řečeno – nic. Filmy a filmovou tvorbou jsem (jak se říká) zcela nepolíbená. Moji kolegové v redakci mne sice uklidňovali, že základ filmové tvorby – „Potkali se u Kolína“ a „Krtček a kalhotky“ jsem určitě viděla, takže mám k tématu co říct ☺☺, ale to je opravdu asi tak všechno.

Vlastně ani do kina nechodím moc ráda. To ale není způsobeno ponuře ztemnělou a ztichlou atmosférou v sále jako spíše tím, že mám po představení občas problémy se zvednout ☺. Ale po pravdě - občas se mi něco podaří zhlédnout. Někdy v kině, někdy doma – to většinou když

už se můj redakční kolega Petr Smékal nemůže dívat na moje (podle něho) „základní filmové neznalosti“, a tak mne občas něčím zásobí.

Vlastně většinou, když jdu do kina, tak je z toho takový malý trapas. Jako studentka vysoké školy jsem šla do kina (hm... teda asi spíš na rande) na Šakalí léta. Když pominu, že kino bylo někde na okraji Brna a už jen ho najít bylo docela dobrodružství a že v kině bylo celkem pět lidí i s námi (to mi samozřejmě nevadilo ☺), tak nejhorší situace nastala, když se na plátně objevil Martin Dejdar jako hlavní hrdina v úplně stejné flanelové kostkované košili, jakou jsem měla na sobě. Zkrátka to tenkrát byla móda na filozofické fakultě... Jen on k ní neměl černou sukni až po kotníky, ale obtažené džíny ☺.

V poslední době jsem v kině viděla film Lidice – velice dobře natočený film. Kdo příběh Lidic moc nezná, tak opravdu doporučuju. No a předtím Avatara ve 3D, což byla taky dobrá zábava. Můj muž se mnou totiž šel pouze pod podmínkou, že budeme sedět až vzadu, protože vepředu by mu to nedělalo zcela dobře – což jsem s nadšením přislíbila, protože šlo o film, který jsem hodně chtěla vidět. A bylo to fakt naprosto úžasný! Tedy když pominu, že jsem se špatně podívala na plánek kina a lístky zamluvila přímo do první řady! A tak jsem půl roku doma poslouchala, že při přistávání helikoptéry měl pocit, že si tu trávu bude muset vybírat i z krku a z nosu, a že při přeletu nad Létačnými horami měl závrat' a že už se těší, až zase zamluvím nějaké lístky do kina...☺

7.C NA BOWLINGU

Anna Truksová, 7.C

Ve středu 21. září 2011 jsme se ve 14:30 sešli před penzionem Vrchovina. Všichni byli nadšení, že jdeme na bowling. Je škoda, že jsme nešli úplně všichni, ale i tak to bylo super.

Jakmile jsme tam dorazili, vyzvedli jsme si boty, nahlásili jména a dohodli se, v jaké dráze budeme hrát. Když jsme byli přichystaní, vzali jsme si první bowlingovou kouli a hráli. Bavilo nás to. Nejlepší bylo, když Martin Havelka vpadl do dráhy i s bowlingovou koulí. Prý se mu tam zasekl prst ☺. To jsme se nařehtali ☺.

Když jsme dohráli celou hodinu, zuli jsme si boty, navlíkli si své vlastní, zaplatili colu a šli nebo jeli domů. Bylo to skvělé odpoledne! Doufáme, že paní učitelka brzy vymyslí další!

NAŠE FILMOVÉ

Jana Knapčoková, Martina Šikulová, 9.C

ŽEBŘÍČEK OBLÍBENÝCH FILMŮ
ŽÁKŮ NAŠÍ ŠKOLY

HITY

V tomto čísle Puclíka věnujeme pozornost filmům. Zaměřili jsme na ně naši pravidelnou anketu, zamýšlíme se nad nimi v rubrice Sloupečky, a tak nás napadlo udělat průzkum mezi žáky různých tříd naší školy a díky jejich názorům sestavit takový náš školní filmový žebříček. Do průzkumu se zapojilo 573 žáků. Jejich úkolem bylo vybrat ze šestnácti nabídnutých filmů maximálně tři, které se jim nejvíce líbily. Výběr byl následující:

Harry Potter
Avatar
Let's dance
Piráti z Karibiku
Transformers
Scary Movie
Raftáci
Bastardi

Shrek
Saw
Hannah Montana the movie
Jak vycvičit draka
Gyml
Twilight sága
Muzikál ze střední
Mamma mia

16. místo

Začneme od posledního, tedy šestnáctého místa, které zdrceně připadlo romantické komedii **Hannah Montana the movie**. Hlasovaly pro ni pouhé čtyři osoby z naší školy. Zdá se, že Miley Cyrus nepatří zrovna k oblíbeným herečkám. Předpokládáme, že ji asi volily spíše dívky, které pravidelně sledují i seriál Hannah Montana.

15. místo

Na předposledním místě se objevil muzikál **Mamma Mia**, ve kterém zazněly nejznámější písně legendární skupiny ABBA. Asi nemáme na naší škole příznivce této skupiny.

14. místo

Na čtrnáctou pozici se dostal **Muzikál ze střední**. Tato ro-

dinná komedie si vedla především u dívek z nižších ročníků. Asi propadly chytlavým melodiím, kterými je Disney, jež film produkoval, pověstný.

13. místo

Třinácté místo si odnesl film **Twilight sága** s okouzující dvojicí Edwarda a Belly. O tomto upířím filmu jsme si mysleli, že si díky některým romantickým duším na naší škole odnese lepší umístění.

12. místo

Sympatický Jirka Mádl, obsazený v komedii **Gyml**, se probojoval na dvanácté místo. Za své pořadí v žebříčku se tedy nemusí vůbec stydět.

11. místo

O tom, že s námi v našem žebříčku sdíleli své názory i mladší ročníky, svědčí skutečnost,

že si jedenácté místo odnáší animovaný film **Jak vycvičit draka**. Myslíme si, že tomu dopomohl hlavní hrdina Škytáček - především svojí inteligencí a zároveň humorem.

10.-9. místo

Dokonce se někdo rád i bojí! Svědčí o tom horor s názvem **Saw**, který je známý svým drsným a pro někoho až nechutným obsahem v podobě mrzačení lidského těla. Skládačkový vrah se tedy dělí o deváté až desáté místo spolu s tanečním filmem **Let's dance**.

8. místo

Zelená velká obluda, kterou musí znát každý. Řeč je **Shrekovi**, o jednom z nejlepších animovaných filmů vůbec. Volilo ho 34 žáků a díky nim se zařadil na osmé místo.

7. místo

Bastardi. Toto české drama obsadilo sedmou příčku. Film je založen na reálném základě a odehrává se v prostředí základní školy. Myslíme si, že si můžeme oddychnout, že takové bastardy, jako jsou ve filmu, na škole nemáme.

6. místo

Dvojice Jirka Mádl a Vojta Kotecký obsadili v žebříčku číslo šest. V komedii **Raftáci** opět zazářili po předchozím filmu Snowboardáci. Tato letní komedie pobavila a rozesmála nejednoho z nás.

5. místo

Dále se velmi dobře umístila komedie **Scary Movie**, která v několika svých dílech parodovala známé filmy. Jde vidět, že žáci naší školy mají smysl pro humor.

4. místo

Po **Scary Movie** následoval film **Transformers**, který měl svůj úspěch skrytý nejen ve svém fantasy příběhu, ale také v krásné herečce Megan Fox, jenž ztvárňuje jednu z hlavních rolí. Proto si myslíme, že ho volila většinou mužská část.

3. místo

A jsme konečně u prvních třech míst. Bronz získal film **Piráti z Karibiku**, ve kterém se osvědčil všem známý herec Johnny Depp. Ve filmu ztvárnil rebelského Jacka Sparrowa, v němž si jistojistě každý našel určité sympatie.

2. místo

Zdá se, že se na naší škole nachází taky plno milovníků sci-fi. Jinak by se ke stříbru nedostali modří lidé z planety Pandora, tedy film **Avatar**, který

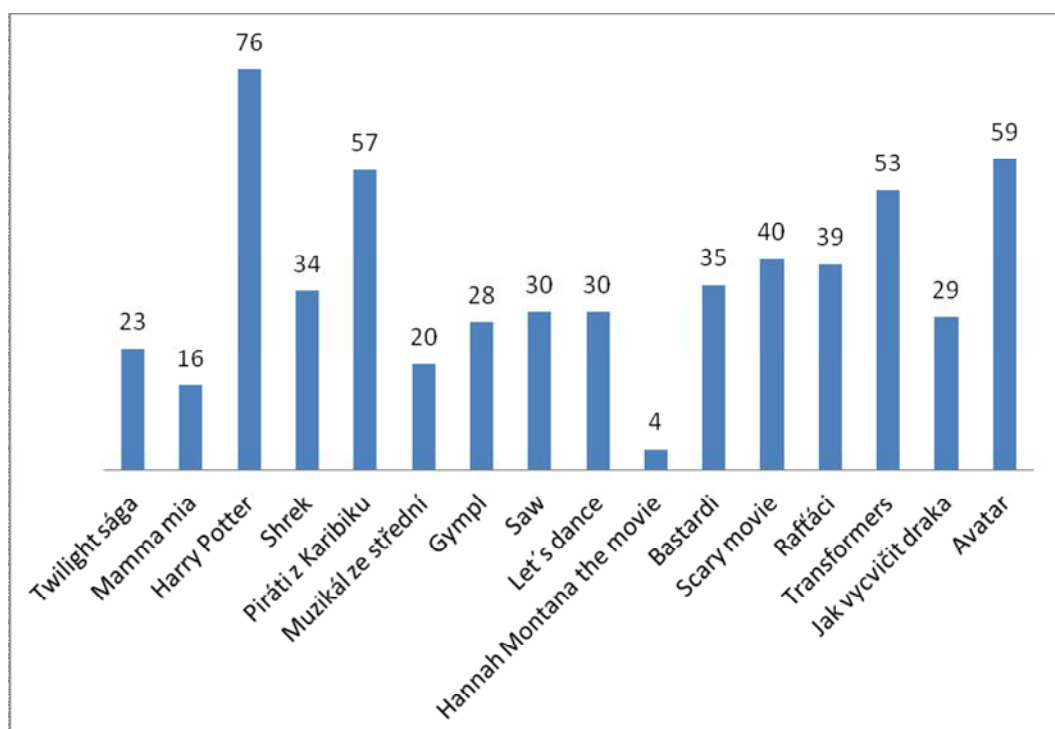
je mimochodem jeden z nejvýdělečnějších filmů na světě.

1. místo

A teď už konečně k vítěznému filmu. Zlato si bezpochyby odnesl odvážný mladík s brýlemi a jizvou na čele bojující za mír v Bradavicích. Ano, jak určitě všichni správně tipujete a tušíte, jedná se o nesmrtelného **Harryho Pottera**.

Můžeme jen spekulovat, zdali k vítězství této vymyšlené postavy J. K. Rowlingové pomohlo již osm natočených dílů, nebo výše zmiňovaná odvaha mladého chlapce. Každopádně všichni ví, o koho jde, a tak ho volilo neuvěřitelných 72 žáků naší školy.

Děkujeme všem žákům, kteří se do našeho výzkumu zapojili, a také učitelům, jenž nám pomohli celou akci uskutečnit.

VÁNOCE S PUCLÍKEM

Stalo se už dobrým zvykem, že si na sklonku kalendářního roku zpřijemňujeme ve škole čas, který nás dělí od vánočních svátků a prázdnin. Ani letos tomu nebude jinak, takže se můžete těšit na několik akcí, které pro vás připravila redakce Puclíka...

❖ VÁNOČNÍ DISKOTÉKA ❖

Po velkém úspěchu loňské vánoční diskotéky nás čeká podobná událost i letos. Abychom této akci přidali ještě více na atraktivnosti a aby zábava byla opravdu perfektní, rozhodli jsme se, že letos na ni pozveme **profesionálního diskžokeje**.

Diskotéka tedy bude pod taktovkou DJ Davida Hamerského a můžete se těšit nejen na skvělou muziku, ale i na různé efekty, které se na diskotékách běžně objevují. Redakce časopisu pro vás připraví v průběhu odpoledne i několik soutěží, ve kterých se můžete kolektivně vyblbnout a vyřádit.

Diskotéka je určena pro 6.–9. třídy.

❖ VÁNOČNÍ SOUTĚŽ VE VÝZDOBĚ ❖

O NEJLÉPE VÁNOČNĚ OZDOBENÝ VSTUP DO TŘÍDY

V minulém roce jsme nehodnotili vánoční výzdobu tříd jako takových, protože jsme dospěli k názoru, že kdo chce mít vánoční atmosféru, ten si ji nějak zařídí. Chtěli jsme ale nějak celkově načánčat školu, aby z výzdoby, se kterou jste si dali práci, měli užitek a hezký pocit všichni.

To se nám loni podařilo tím, že jsme vyhlásili soutěž o nejlépe ozdobené vstupní dveře do třídy. Bylo jen minimum tříd, které se do akce nezapojily, a tak jsme měli školní chodby v předvánočním období opravdu krásné a škola dýchala vánoční atmosférou, jako nikdy dřív.

Jednu vadu ale tahle soutěž přece jen měla a má ji vlastně už spoustu let. Redakce totiž chodila hodnotit vaši práci až těsně před vánočními prázdninami, takže se občas stávalo, že výzdoba se v některé ze tříd na poslední chvíli dokončila, redakce ji odpoledne ohodnotila a druhý den se sundávala,

protože škola končila a začínaly vánoční prázdniny. Tak tuhle situaci už opakovat nebudeme.

I letos vyhlášíme soutěž o nejlépe vyzdobený vstup do vaší třídy. Máme ale představu, že bychom mohli naši školní vánoční výzdobu posunout zase o kousek dopředu, a tak si myslíme, že by bylo fajn, kdyby jednotlivé třídy nějak ozdobily nejen vlastní dveře, ale i kousek prostoru kolem nich. Nebojte se tedy

zapojit vlastní fantazii, neomezujte se nutně jen na fyzickou velikost dveří, ale klidně využijte k realizaci svých nápadů i prostor kolem nich.

Žádné konkrétní podmínky pro soutěž stanoveny nejsou, takže všechno závisí na vás. Není třeba se ani přihlašovat – pokud si vstup do třídy ozdobíte (ze strany chodby samozřejmě), automaticky vás do soutěže zahrneme, pokud ne, soutěž se vás netýká. Hodnotit

budeme celkový dojem výzdoby a její originalitu.

Po zkušenostech z minulých let do soutěže nezahrneme 1.-3. ročník, tedy třídy na přístavbě, protože v nich je výzdoba vždycky dílem paní učitelky a děti se na ní podílí minimálně.

Redakční rada letos provede vyhodnocení soutěže dříve, abychom si vyzdobené školy užili alespoň týden. Hodnotit budeme **v pátek 16. prosince 2011** odpoledne.

❖ VÁNOČNÍ TURNAJ V PIŠKVORKÁCH ❖

Sedmý ročník vánočního turnaje v elektronických piškvorkách se uskuteční

ve středu 14. prosince 2011 v učebně výpočetní techniky.

Sraz účastníků bude **ve 13.30 hodin v kreslárně**, kde proběhne losování soutěžních dvojic, a pak bude následovat vlastní soutěžní klání. Doufáme, že i letos si přijdou zapiškvorkovat také někteří členové pedagogického sboru, které tímto k soutěži rovněž srdečně zveme.

❖ ŠKOLNÍ VÁNOČNÍ STROMEČEK ❖

Stejně jako v minulých letech bude i letos v předvánočním období dominantou přízemí hlavní budovy školní vánoční stromeček. Vždy ráno od 7.15 do 7.30 hodin pod něj můžete umístit dárky pro své kamarády a spolužáky, kterými jim chcete na Vánoce udělat radost. V průběhu posledního předvánočního školního dne

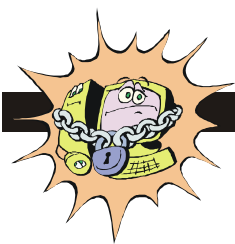
pak Puclík zařídí, aby se všechny dárky dostaly do těch správných rukou.

Pokud se rozhodnete své dárčky pod stromeček přichystat, nezapomeňte je **čitelně označit jménem a třídou toho, pro něhož jsou určeny. Věnujte napsání a zejména připevnění cedulky s těmito údaji na dárky dostatečnou**

pozornost!!! Každý rok se totiž objeví pár dárků, které není možné doručit, protože na nich tyto údaje chybí. Buď je tam dárce vůbec nenapsal, nebo napsal, ale cedulka v tom chumlu dárků nkam zmizela.

Je velká škoda, když doručení dárku ztroskotá na tom, že cedulka byla špatně připevněná, nebo na ni dárce zapomněl.

DEJTE BACHA

NA FACEBOOK

Leona Vedmochová, 8.B

V pátek 14. října 2011 jsme první hodinu vyrazili do kulturního domu, kde nás čekal pořad s názvem 15 schodů prevence kriminality. Všichni jsme si z toho dělali spíše srandu a říkali si: „Jasně, to nás chtěj zase poučovat, a neví o tom nic“. Tentokrát jsme se trochu spletli...

Na pódium přišli dva muži, kteří vypadali celkem sympaticky. Jeden z nich byl hubenější postavy, měl modré oči a zrzavé vlasy. Druhý byl silnější postavy a měl krátké hnědé vlasy. Začalo to tím, že si zahráli na jednoho naivního kluka, toho hrál muž hubenější postavy, a na jednu „hezkou“ holku, která ve skutečnosti nebyla holkou, ale úchylem - toho hrál muž silnější postavy.

Chatovali spolu na facebooku.

Kluk napsal: „Ahojky ☺!“

Holka: „Ahoj ☺!“

Kluk: „Jak se máš?“

Holka: „Dobře ☺, co ty?“

Kluk: „Good, akorát se nudím, mám zlomenou nohu. Poslala bys mi svoji fotku?“

Holka: „Proč ne, počkej chvíli.“

Kluk: „OK“

Holka (úchyl) zatím vyhledala nějakou fotku na internetu, až našla fotku pěkné holky, tak mu ji poslala.

Kluk: „Jůů, ty jsi krásná ☺.“

Holka: „Děkuju, nešel bys ven?“

Kluk: „Promiň, nikam se mi s tou nohou nechce.“

Holka: „Tak nic no, já půjdu ven s někým jiným.“

Kluk: „Nebo počkej, tak já půjdu. A v kolik a kde?“

Holka: „Dneska u Rychty ve dvě.“

Kluk: „Dobře. Zatím ahoj ☺.“

Holka: „Ahoj.“

Kluk vyšel z domu a dorazil k Rychtě. Holka - úchyl byl také u Rychty a stál kousek od něj.

Úchyl se ho zeptal: „Na koho tady čekáš?“

Kluk odpověděl: „Na jednu krásnou holku.“

Úchyl na to: „Co když nepřijde?“

Kluk řekl: „Ona přijde, to by mi neudělala.“

Úchyl odpověděl: „Kdepak, ona nepřijde.“

Kluk: „Do toho vám nic není.“

Úchyl: „Ale je, já jsem ta tvoje krásná holka.“

Začal ho táhnout k autu a narval ho do kufru... Tak to skončilo. Dále nám říkali, že dělali takový pokus, za jak dlouho narve holku do kufru. Trvalo mu to pouhé tři vteřiny! V té chvíli jsem si uvědomila to riziko. Pak se utvořila dvě družstva, kde byli asi čtyři lidi. Každé družstvo vybralo jednoho, kdo bude mluvit za celou

skupinu. Ten měl odpovědět na tuto otázku: „Kdybyste viděli, jak před školou někdo spolužáka tahá do auta a měli byste u sebe pouze mobil. Co byste udělali?“

Od jedné skupiny zněla odpověď, že by zavolali policii. Od druhé, že by na něj začali křičet: „Pane, co to děláte?“ a začali po něm něco házet. Která odpověď si myslíte, že byla správná? První odpověď. Ale nejlepší varianta by byla zavolat policii a začít po něm házet kamení, ale z velké vzdálenosti od něj.

Další úkol byl ten, že dva z družstva měli pomoci klukovi, který spadl z kola a rozbil si hlavu. Nakonec pan učitel Sláma rozhodl, které družstvo vyhraje. Vyhrálo druhé družstvo. Poučilo mě to a navíc jsem se nenudila, protože to bylo vše zábavnou formou.

ZASKOČTE SI

Mgr. Pavlína Poláčková

PRO RADU

Z pohledu životního prostředí je nejlepší ten odpad, který vůbec nevznikne... Pěkná, ale poněkud utopistická myšlenka, že. Přesto není nutné hned házet flintu to žita. Stačí se jen zamyslet, najít správné informace, prostě a jednoduše třídit!

Kraj Vysočina v rámci spolupráce s kolektivními systémy EKO_KOM a ELEKTROWIN zorganizovaly ekologickou výchovnou akci, jejímž cílem bylo přiblížit žákům místo, kde se shromažďují využitelné a objemné odpady, které vyprodukují jednotlivé domácnosti.

Žáci 2.B, 4.A, obě páté třídy, 7.C a 8.B se tedy v pondělí 17. října 2011 vypravili do areálu sběrného dvora v Novém Městě na Moravě. Maskotem projektu byl Bohouš Třídil, který celou akci zájemce provázel.

Účastníci akce si na místě zahráli eko domino, složili kostky či „nakrmili“ ekologický pytel. Zopakovali si to, co už vědí, a přidali řadu nových informací - například co s nádobami od barev, s prošlými léky, opotřebenými pneumatikami či úspornými žárovkami. Třídění odpadů totiž umožní jejich následné využívání - tedy recyklaci a tím i šetření přírodních zdrojů, které nejsou nevyčerpatelné.

Na planetě Zemi je už přes sedm miliard lidí a její zdroje nejsou neomezené. Je jenom na nás, jakou si zvolíme cestu, aby na ní mohly dobře žít i další generace...

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT PANÍ UČITELKA

JSME

DITA MACHOVÁ

- mezi její záliby patří nejrůznější ruční práce a zahrádka
- má velice šikovné ruce
- umí výborně anglicky, chtěla by ale umět více cizích jazyků
- je skvělá kuchařka, ale je docela ráda, když nemusí trávit v kuchyni dlouhé hodiny
- nejraději nosí rifle a tričko

- na lidech si nejvíce cení životní moudrosti, vadí jí agresivní chování
- jestli něco dělá opravdu nerada, pak je to určitě umývání oken a lednice
- ideální dovolenou si představuje tak, aby mohla být s celou rodinou, ale nemusela ji strávit u sporáku
- navštívila Velkou Británii, Irsko, Německo, Itálii, Holandsko, Rakousko, Polsko, Maďarsko a Rusko

- nejoblíbenější:

film	Madisonské mosty
skupina	Chinasky
zpěvák	Jaromír Nohavica
herec	Hugh Grant, Meryl Streep
kniha	Jih proti severu, Ptáci v trní
spisovatel	Collen McCullough
jídlo	čokoláda
barva	hnědá

Člověk od útlého dětství sní o tom, jak by mohl jednou jeho život a svět vypadat. O čem jste snila jako dítě vy?

V tomto směru asi patřím ke šťastlivcům, protože mám pocit, že se mi spousta mých snů splnila. A ty co se „ještě“ nevyplnily? Clint Eastwood v Madisonských mostech říká: „Mám rád své staré sny. Sice se mi nevyplnily, ale mám je rád.“

Vaše maminka paní Dáša Palečková byla skvělá učitelka a později dlouholetá ředitelka naší školy, na kterou vděčně vzpomínají celé generace jejích žáků a mnoho kolegů, jenž s ní ve škole pracovali. Je to její zásluha, že jste se i vy stala učitelkou, nebo co vás k tomuto povolání přivedlo?

Babička učitelka, dědeček učitel, maminka učitelka, dva strýčkové učitelé, dvě sestry učitelky... Až do třetího ročníku na gymnázium jsem si myslela, že vymyslím něco jiného. A vidíte, jak to se mnou dopadlo. Na mé rozhodnutí měla určitě vliv moje mamka jako vzor nejen učitelky, ale především úžasného člověka.

V nemalé míře se ale na mém rozhodnutí podepsala i moje sestra, která v době mého plánování, co budu dělat dál, právě zahajovala svoje působení jako učitelka 1. stupně základní školy.

Jaký jste měla jako dítě vztah ke škole, jak vám šlo učení?

První horší známku - čtyřku jsem dostala ve čtvrté třídě z výtvarné výchovy za kresbu postavy. Dodnes si ten okamžik vybavuji. Asi jsem byla taková ta klasická „pocitivka“. Jednou jsem si dokonce odmítla jít s mamkou cestou ze školy koupit nové bačkory, protože jsem ještě neměla napsané domácí úkoly. Mamka šilela. To se ale týkalo spíše prvního stupně. Pak jsem pochopila, že jsou i báječnější věci na světě než psaní úkolů...

Které předměty vás ve škole bavily a které naopak?

Navzdory té ošklivé čtyřce ve čtvrté třídě jsem zůstala věrná výtvarce a hrozně moc se těšila na hodiny výtvarné výchovy s paní učitelkou Janovskou, která nás fascinovala tím, že uměla malovat oběma rukama zároveň.

Ač jsem se opravdu snažila, dodnes mi zůstávají záhadou chemické reakce. To byly hodiny, kdy jsem se opravdu klepala, ale to se týkalo spíše gymnázia, protože na základce jsem měla chemii jen rok.

Měla jste v dětství nějakou hračku, na kterou dodnes vzpomínáte?

Měla jsem velikého plyšového opičáka Tondy. Bohužel si ho

v době, kdy už jsem si s ním tolik neužívala, se stejnou láskou oblíbili i moli. Takže mi maminka dlouhou dobu tvrdila, že se při malování někam ztratil. Až později mi prozradila, že ho zkrátka vyhodila.

Učíte děti na prvním stupni – který z předmětů se vám učí nejlíp, na který se nejvíc těšíte?

Nejvíce se těším zase na tu výtvarnou výchovu, bohužel jsem ji už několik let neučila. Učím převážně český jazyk, matematiku a angličtinu, kde se neustále snažím dětem „nacpat“ něco do hlavy, takže se logicky těším na hodiny, které z toho vybočují. Jsou to pracovní činnosti a hodiny čtení.

Co vám na žácích v naší škole nejvíc vadí?

Agresivní chování vůči sobě navzájem.

Starší lidé často říkají, že dnešní mládež je hrozná. Myslíte si to také?

Snad každá starší generace říká: „To když jsme my byli

v jejich věku...“ Tak to bylo, je a bude. Myslím si ale, že ne všichni mladí jsou „hrozní“, ale i s některými staršími lidmi je občas těžké vyjít.

Co byste chtěla, aby se na naší škole změnilo, zlepšilo, vybudovalo? Co nám podle vás ve škole chybí?

Chybí nám místnost, která by sloužila jako učebna výtvarné a pracovní výchovy, dílna (nemám na mysli tu se svěřákem, kladivem a vrtačkou).

Chodíte do školní jídelny, a tak nás zajímá, jaká jste vy sama kuchařka. Baví vás vaření?

Vařím hodně, protože stravníků je hodně. Oni by asi nejlépe odpověděli, jaká jsem kuchařka...

Vařím ráda, ale někdy o tom pochybuji, zvláště když zjistím, že jsem v kuchyni už třetí hodinu. Proto miluji stravování v naší školní jídelně, moc mi tu chutná. Škoda jen, že stejné nadšení z veřejného stravování

se mnou nesdílejí i ostatní příslušníci naší rodiny.

Je nějaké jídlo, které se na vašem stole nemůže objevit?

Příliš neholduji škvarkům, ale kdyby byl hlad... se štuchanými brambory...

Co děláte o prázdninách, když nemusíte opravovat sešity a připravovat se na vyučování?

Když pomínu běžné každodenní činnosti okolo domácnosti, tak asi ta nejkrásnější forma odpočinku je posezení na zahradě s nějakou ruční prací v klíně.

Měla jste možnost pobývat delší dobu v Severním Irsku. V čem se liší život v téhle zemi od života u nás?

Asi nejvíce mě překvapilo velké množství cizinců žijících a pracujících ve Velké Británii. Pro mě jako „cizinku“ to bylo velmi příjemné zjištění. Na ulicích a v obchodech člověk neslyšel jen angličtinu.

Ale domluvit se s místními jiným jazykem než angličtinou je prakticky nemožné. Umí zkrátka jen anglicky. Je tam hezky, ale z každého mráčku prší, mají krásné moře, ale je tak studené, že v něm plavou pouze tuleni a mužská část naší rodiny v neoprenu.

Dovedete si představit, že byste žila v Irsku natrvalo? Co by se vám na téhle představě líbilo a co by vám nejvíc chybělo?

V Belfastu se mi líbilo, pobyt zde byl určitě veliká životní zkušenost pro celou naši rodinu. Ale už po prvním roce našeho pobytu jsme cítili, že nám

chybí širší rodina, Vysočina... Pokud bychom zůstali v Severním Irsku natrvalo, určitě by mi chyběla i moje práce, kterou mohu dělat jen u nás v Čechách.

Máte nějaké domácí mazlíčky? Jaké byste si ráda pořídila, kdyby to šlo?

Máme jedenáctiletého jezevčíka Bena. Na rozdíl od mého manžela a pětileté dcery o žádném dalším zvířecím členovi naší rodiny neuvažuji.

Působíte dojmem velice klidného člověka. Je ale něco, co vás dokáže opravdu rozčítit na maximum?

Moje maminka říkala: „Stokrát nic umohlo osla.“ A tak je to asi i s mojí klidnou povahou. 99krát zachovám klid a pak výbuch stojí za to.

Každý člověk se většinou něčeho bojí, i když třeba tajně. Čeho se bojíte vy?

Ztráty svých nejbližších.

Jaký máte vztah k přírodě? Myslíte, že příroda je s vámi jako s člověkem spokojená?

Snažím se, aby byla. Odpad třídím tak, že popeláři prakticky nemají co odvážet. A taky sázím stromy...

Co děláte ve volném čase? Jak relaxujete a nabíráte síly?

Nejraději relaxuji a odpočívám při ručních pracích a na zahradě. V létě se ráda projedu na kole, v zimě na běžkách.

Který film jste viděla nejvícekrát v životě a kdykoliv se na něj podíváte znovu?

Když mi bylo devatenáct, dokázala jsem jít s kamarádkou během čtrnácti dnů jedenáctkrát na Hříšný tanec.

Teď se ráda vracím k filmům, jako jsou Pelíšky, Vratné lahve, Pupendo, Samotáři...

Jaký je váš vztah k moderní technice a trendům současné doby? Co vy a počítač, internet, mobilní telefon s milionem

funkcí, digitální fotoaparát, navigace v autě, facebook...?

A proč se nezeptáte, co já a pračka, trouba, vysavač, myčka...

Můžete mávnout kouzelnou hůlkou. Co bude jinak, až hůlku odložíte?

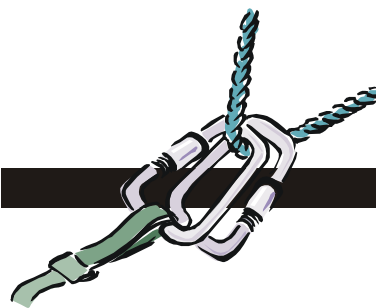
U našich dveří by zazvonila moje mamka a přišla by přečíst pohádku před spaním naší malé Madlence. Bohužel se ty dvě neměly šanci potkat.

Čtete časopis Puclík? Pokud ano, co se vám na něm líbí a co byste mu naopak vytkla nebo poradila, aby dělal lépe?

Myslím si, že Puclík je moc fajn věc. Ráda si ho vždy přečtu úplně celý a těžko bych hledala něco záporného. Přejí mu hodně čtenářů a redakci pak hodně nápadů i sil při jejich uskutečňování.

*Rozhovor připravila
Anna Truksová
a Marie Novotná, 7.C*

DEVĚTÁCI NA LANECH

Jana Knapčoková, 9.C
Martina Šikulová, 9.C

V posledním zářijovém týdnu se deváté třídy vydaly do Bystřice nad Pernštejnem do lanového centra. Doprovázeli je jejich třídní učitelé a také paní učitelky Knapčoková nebo Hnízdilová. Celá tato akce byla zorganizována v rámci prevence kriminality a drog.

Sraz pro nás všechny byl v 7.00 hodin, ale někteří opozdilci jen tak tak dobíhali. Ve vlaku panovalo ticho, každý přemýšlel nad tím, co ho asi v lanovém centru čeká, jestli to zvládne a nebude to nad jeho síly. Když jsme dorazili do Bystřice, čekala nás ještě dlouhá cesta. Při příchodu do lanového centra nás přivítala usměvavá slečna a její pomocník. Nejdříve jsme dostali lekci teorie o tom, jak správně uchopit lano, jak správně obléci horolezecký oblek a instrukce pro lezení.

První krok k výstupu na lana byl, že jsme si to museli vyzkoušet dole na trenažéru. Poté jsme byli připraveni k výstupu do desetimetřové výšky. Stou-

pali jsme po vysokém žebříku nahoru a zmocnil se nás pocit nervozity. Byla to obrovská výška, i když to tak zezdola nevypadalo. Už první překážka byla pro některé z nás zlomová. Někoho přemohl strach a chtěl to vzdát. Ale díky povzbuzování spolužáků to překonali.

Podle dovedností a odvahy si každý mohl vybrat buď malý okruh, nebo zkusit náročnější velký okruh ve dvojici. Lávka, žebřík, lana a další překážky, jimiž jsme museli projít, ztěžovaly naši cestu. Některé to začalo ale tak bavit, že si celý okruh zopakovali. Nakonec následoval skok dolů volným pádem. Tahle atrakce se u všech stala velmi populární.

Holky ječely, klukům lítala od pusy sprostá slova a někdo prostě jenom skočil. Některým třídám se dokonce podařilo přesvědčit i učitele.

Čas se neúprosně hnál vpřed, a tak jsme se museli rozloučit. Na náměstí v Bystřici jsme měli rozchod a každý se za to, že to zvládnul, odměnil nějakou pochoutkou. Při zpáteční cestě ve vlaku jsme si vyprávěli všechny naše zážitky.

Každý zvládnul něco jiného, ale myslíme si, že všichni překonali sami sebe a jsou rádi, že zkusili také něco jiného. I když to bylo náročné a pro někoho na hranici vlastních sil, byl to nezapomenutelný adrenalinový zážitek pro nás všechny.

PODVEČERNÍ ČTENÍ

Mgr. Jaroslava Truksová

TENTOKRÁT S PANEM STAROSTOU

V pátek 11. listopadu 2011 se poprvé v letošním školním roce uskutečnilo podvečerní čtení v rámci projektu Celé Česko čte dětem. Tentokrát naše pozvání přijal pan Michal Šmarda, starosta Nového Města na Moravě.

Před šestou hodinou večerní se začala 3.A zvolna plnit lidmi. Měla jsem strach, kolik dětí se svými doprovody dorazí, protože je ve třídě hodně dětí nemocných, ale nakonec se sešlo 14 dětí se svými maminkami, tatínky, babičkami apod.

Nejprve jsme si trochu zopakovali něco z hodin prvouky a vydali se na výlet po České republice. Když jsme šťastně dorazili do Nového Města na

Moravě (protože navigace trochu zlobila), tak jsme si povídali o tom, co se nám v našem městě líbí, hádali jsme místo vyfocené na fotografii a pak byl už nejvyšší čas zavolat našeho hosta - pana starostu Michala Šmardu.

Všechny děti si udělaly pohodlí a zaposlouchaly se do Starých pověstí českých. Pan starosta jim četl pověst O Bivojovi. Po čtení si pan starosta s

děti povídal. Děti se dozvěděly, jak se stal starostou, zájímalo je, zda-li jezdí na radnici výtahem... A pana starostu zajímalo, jak se jim líbí ve škole, co je ve škole nejvíce baví...

Na závěr dostal pan starosta od dětí dárek, ve kterém ztvárnily Nové Město na Moravě. Byl to poučný a velice příjemný podvečer. Děkujeme panu starostovi, že si na nás udělal čas.

ZA ÚČTENKY NA HORY

Jan Svoboda, 6.B

Tak přesně tento nápad dostalo pár žáků ze třídy 6.B a s pomocí třídní učitelky Evy Ficové jej i zrealizovali. Ovšem prvotní myšlenka nevznikla v hlavičkách šestáků, ale v obchodním řetězci LIDL, který tuto soutěž vyhlásil. Celá hra spočívala ve sběru účtenek za nákup, protože vyhrát mohl ten, kdo slepí ze všech získaných účtenek nejdelší pás. A tak začala velká akce - hon na účtenky.

Je jasné, že žáci z malého města, kde je tento obchod jenom jeden, mají podstatně menší šanci na výhru než třeba Pražáci, ale i přes tohle všechno se naše třída nezalekla a vydala se

do boje. Každý den se poctivě střídala většina žáků z béčka v prodejně Lidl v Novém Městě. Jednotlivě stáli u pokladen a na kolemjdoucí měli jedinou prosbu - zda jim věnují účtenku ze svého nákupu. Většinou se setkali s kladným přístupem nakupujících, ale občas se našel i nějaký ten „záporák“.

A výsledek našeho téměř měsíčního snažení? Celých **330 metrů!** K tomuto číslu mělo být připočteno ještě dalších 40 metrů, které se ovšem nedoplněním zapoměly ve třídě. Ale i tak je to číslo velice úctyhodné. Bude to ovšem stačit? Žákům nastavili laťku poměrně vysoko loňští vítězové. Se

svými 11 kilometry účtenek se řadí daleko před ty naše! Ovšem to nevadí, kdo nic nezkusí, nic nezíská! Teď už jen netrpělivě čekat na výsledky soutěže a doufat, že třída, která pojede za vítězství na týden na hory, bude právě ta naše.

BOHOUŠ TO UCPAL!

PUCLÍKŮV KOMIKS

Moc dlouho jsme toužili po tom, abychom našli šikovného kreslíře, který by pomocí komiksu přibližoval našim čtenářům humorné historky ze školního života. A povedlo se! Konečně! A tak vám díky **Eriku Havlíkovi z 8.C**, jenž se role kreslíře bravurně ujal, přinášíme první příběh, který zažila 7.C začátkem školního roku. Eriku, díky...

PŘÁTELSKÉ POSEZENÍ

Mgr. Jaroslava Truksová

Ve středu 16. listopadu 2011 se přístavba naší školy zaplnila lidičkami. Poprvé přišli do školy budoucí prvňáčci se svými rodiči, aby si prohlédli školu a hlavně se seznámili se svými budoucími učitelkami. Ty si pro děti připravily odpolední program. Děti si spolu s nimi povídaly o tom, co je ve škole čeká, co se budou učit, zazpívaly si písničky a někteří předvedli, jak už se umí pode-

psat. Děti se do školy moc těší a šlo jim vše skvěle. Za odměnu dostaly broučka, který je letos bude provázet zápisem.

Rodiče měli zatím možnost zhlédnout ukázkou z hodin matematiky a českého jazyka, kterou předvedly paní učitelky současných prvních tříd se svými žáky. Dozvěděli se také informace ohledně vstupu svých dětí do školy.

Když se děti vrátily zpátky k rodičům, tak všichni společně ještě poseděli u občerstvení, které si pro ně připravila děvčata z pátých tříd.

Další návštěva školy je pro budoucí prvňáčky a jejich rodiče připravena na leden 2012, kdy se bude konat akce s názvem Broučkování aneb jak se brouček chystal k zápisu. Bude to taková zápisová generálka.

JÍME TAKÉ

Mgr. Pavlína Poláčková

ANEB TÝDEN
PRO ZDRAVÍ

OČIMA

Ve středu 2. listopadu 2011 proběhla ve školní jídelně akce, která zakončila projekt Týden pro zdraví, jenž byl určen všem žáků 1. stupně.

Na jednotlivých stanovištích si zájemci s třídními učitelkami a rodiči vyrobili netradiční rychlé a zdravé občerstvení. Výběr byl poměrně pestrý - od rajčatových lodiček přes strašáky do zelí, paprikáše, veselé obličejíky z rýžových chlebičků až po veselé kraby.

Nebyla to ale jediná aktivita, která s tímto projektem souvisela. V pondělí a v úterý děti získávaly a ověřovaly si řadu informací z oblasti zdravé výživy. Na jednotlivých stanovištích, která pro ně byla připravena, plnily zajímavé úkoly – skládaly potravní pyramidu, řešily školní svačinu nebo správné ukládání nakoupených potravin, což zapisovaly do pracovních listů, aby vše následně dopodrobna rozebraly ve výuce.

Ani to však ještě nebylo všechno. Součástí celého týdne byl malý průzkum školních svačin, které si žáci nosí do školy. V tomto směru toho bylo k vidění opravdu hodně - od vyvážených a pečlivě a s rozmyslem připravených svačinek přes méně vhodné až po úplně nevhodné (například coca-cola a bramborové lupínky).

Zdravý kraj
Vysočina

**TENTO PROJEKT BYL REALIZOVÁN
ZA PODPORY KRAJE VYSOČINA**

ÚKLID V KORUNĚ

26. září 2011 se opět po roce vypravili žáci ekologicko přírodopisných praktik 8. ročníku do Koruny. Naším cílem bylo tenhle hezký novoměstský park uklidit a připojit se tak k akci „Uklidme si svět“, která připadá na 19. září.

Na místě jsme se rozdělili do několika skupinek po třech a vyfasovali jsme černé plastové pytle na odhozené odpadky. Rozmístili jsme se po Koruně a za hodinu a půl se našly docela zajímavé úlovky - například staré lehátko, starý papír, rozbité láhve, obaly od potravin a mnoho dalších.

Do školy jsme donesli necelých sedm pytlů. Odpad jsme vyhodili do školního směsného kontejneru a nakonec jsme se i vyfotili. Moc nás to bavilo a těšíme se na úklid zase za rok.

Karolína Krejčí, 8.A

EKOTÝM V NOVÉM SLOŽENÍ

Zas tu máme další školní rok a s ním obměněný Ekotým. Žáci devátého ročníku nás již dávno opustili, ale přišli žáci noví. Nejen šestáčky, ale i další nadšenci do přírody a lidičky ochotní cokoli pro přírodu udělat, nebát se obětovat kousek ze svého volného času a zapojit se do prospěšných prací a aktivit. A kdo je tedy vlastně letos členem Ekotýmu?

- 6.A** Nikola Slámová, Aneta Slámová, Vendula Blažková
- 6.B** Kateřina Brožová, Kateřina Kováčová
- 6.C** Pavel Svoboda, Pavel Žák, František Bukáček
- 7.A** Ondřej Svoboda, Tereza Benešová, Pavla Pejchalová, Valerie Slámová
- 7.B** Adam Machovec
- 7.C** Karolína Vopršalová, Karolína Švárová, Marie Novotná
- 8.A** Petr Prášil, Renata Sobotková
- 8.B** Václav Šebek, Ivana Stará, Radka Košíková
- 8.C** Filip Vraspír, Jakub Žák
- 9.A** Martina Tatičková, Martin Rajgl
- 9.B** Vendula Svobodová, Veronika Štarhová, Jolana Procházková
- 9.C** Filip Hugo

Na celý rok máme naplánováno spoustu aktivit, o kterých vás budeme průběžně informovat a do kterých se samozřejmě můžete zapojit i vy, ať už jste nebo nejste členy Ekotýmu.

Mgr. Martina Janíčková

PLÁN EKOLOGICKÝCH ČINNOSTÍ NA 1. POLOLETÍ ŠKOLNÍHO ROKU 2011-2012

- pravidelné týdenní schůzky školního Ekotýmu
- vysázení 100 stromků v lese Ochoza
- aktivity k významným dnům pro životní prostředí
- sběr pomerančové a citrónové kůry, PET víček, papíru, hliníkových obalů a datových nosičů (CD a DVD)
- sběr použitých baterií, vysloužilých drobných elektrospotřebičů a mobilních telefonů
- úklid parku Koruna a v lese Ochoza
- osvěta mezi veřejností o Evropském dni bez aut
- beseda o myslivosti pro žáky 9. ročníku.
- využívání naučné stezky na školní zahradě
- žakovská ekologická konference v Praze
- projekt ekologického centra Ostrůvek „Bez práce nejsou koláče“
- průběžné plnění úkolů v soutěži Recyklohraní
- práce s ekologicko výchovnou hrou Ekopolis
- průběžná propagace a osvěta ekologické výchovy prostřednictvím tisku, webových stránek, nástěnek apod.
- pravidelné příspěvky do školního časopisu Puclík do ekologické rubriky Ekofanda
- účast v projektu Les ve škole, škola v lese
- přípravné práce na obhájení titulu EKOŠKOLA v roce 2012
- v zimním období přikrmování lesní zvěře (krmelec v Ochoze) a ptactva (krmítka na školní zahradě)
- prostředí školy v období Vánoc – vánoční stromky před hlavní budovou školy
- exkurze do třídící linky plastů ve Žďáře nad Sázavou
- exkurze do sběrného dvora v Novém Městě na Moravě
- seminář Nová paradigma v ochraně přírody
- výroba ručního papíru

Mgr. Martina Janíčková

FÓRKY

Malá myška vidí poprvé v životě netopýra. Přiběhne domů a volá: „Maminko, maminko, já jsem viděla anděla!“

Na telegrafním drátě visí několik netopýrů hlavou dolů. Z ničeho nic se jeden prudce otočí a zůstane hlavou nahoru. „Hele,“ šťouchne jeden z netopýrů do souseda, „co je s ním?“ „Nevím, asi omdlel!“

Černoch s papouškem na rameni vejde do obchodu a prodavačka praví: „Je krásný, odkud ho máte?“ „Z Afriky, tam je jich plno,“ odpoví papoušek.

Jde si takhle jednou slon a za ním pochoduje mravenec. Najednou si slon uleví a celá ta hromada spadne na mravence. Ten se po hodině vyhrabe z toho nadělení a říká si: „Fuj, potvora, zrovna do očíčka!“

Potkají se dvě myši: „Ty, představ si, mám nového přítele. Tady mám jeho fotku.“ „Ale vždyť to je netopýr!“ povídá druhá. „No vidíš a mě přesvědčoval, že je pilot.“

„Pane doktore, pomozte, před očima se mi dělají zelené kruhy!“ žádá pacientka lékaře. „A jaké barvy byste dala přednost, milostivá?“

„Mami! Co ukážeme tatínkovi jako první? Díru v koberci, tvůj nový klobouk, nebo mou žakovskou knížku?“

Jak se říká ptákům, co odlétají na jih? Na shledanou...

Malý dinosaur se ptá matky: „Mami, kam se dostanu po smrti? Do nebe?“ „Ne, synáčku, do muzea.“

Volá Pepíček do školy: „Můžete omluvit mého syna? Dnes nepřijde do školy, je nemocný!“ „A kdo volá?“ ptá se učitelka. „No kdo - přece můj otec!“

Opaluje se žába na pláži a kolem běží slon. Šlápne jí na břicho. Žába tlakem vyvalí oči a slon povídá: „To čučíš, co? Mám nové tenisky.“

Martin Rajgl - Bára Křížová

EVROPSKÝ DEN BEZ AUT

Tento den patří k významným dnům Evropy v ochraně životního prostředí. Vyhlásila ho Evropská komise v roce 2000 a od té doby se každoročně slaví dne 22. září. Hlavním záměrem je upozornit na obrovský nárůst automobilové dopravy ve městech a na různé způsoby jeho řešení, jako je například budování cyklostezek, podpora veřejné dopravy apod. I naše škola se již tradičně podílí na podpoře udržitelného rozvoje dopravy, proto se zapojili žáci i učitelé.

Jak už to každý rok chodí, naše škola se účastní Evropského dne bez aut. Ani letos jsme tedy neudělali výjimku a zúčastnili se.

Každý z nás „ekotýmáků“ měl za úkol vyrobit nějaký plakát, kartičku, záložku apod. Když jsme měli vše nachystané, tak jsme se vydali do ulic oslovovat lidi. Pro nováčky to bylo docela obtížné, ale všichni jsme se s tím nakonec dokázali vypořádat a určitě nám to dalo něco do života.

Když jsme oslovovali kolemjdoucí, tak někteří byli docela příjemní a milí, snaži-

li se nás vyslechnout, ale někteří naopak nepříjemní. Upozornění na den bez aut jsme také dávali do obchodů

- např. do zverimexu, drogerie či do COOPU v Zubří.

Jolana Procházková, 9.B

EKOLOGIE VE 21. STOLETÍ

Ekologickou výchovou rozumíme cílevědomé působení, jehož záměrem je pozitivně ovlivnit změnu přístupu členů společnosti k problémům životního prostředí a k jeho ochraně. Jejím cílem je navození odpovědného jednání vůči přírodě, životnímu prostředí i vůči druhým lidem a jejich výtvorům.

Každý člověk by si měl uvědomit své postavení v životě a na Zemi. Přece jsme se nenarodili, abychom ničili věci a brali cizím lidem radost a chuť žít.

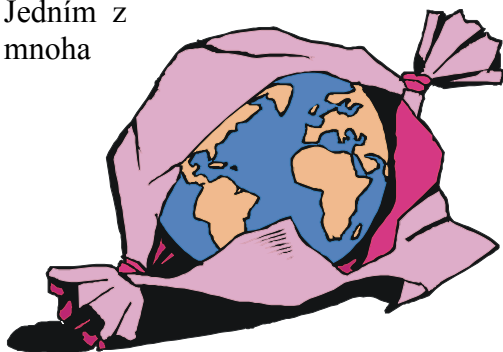
Jedním z mnoha

faktorů spokojeného života je příroda. Ta je neodmyslitelnou a asi i hlavní součástí ekologie.

Ekologie, jak nazýváme vědu o ochraně životního prostředí, není jen tak nějaká malichernost, co by se dala přehlédnout nebo hovorově řečeno „zamést pod stůl“. Je to věc, která se

týká nás všech. Někdo si tuto skutečnost uvědomuje, někdo naopak dělá, že nevidí a neslyší. Ale na každého jednou dojde, protože boží mlýny melou sice pomalu, ale melou.

Pokud se každý z nás nad sebou nezamyslí, dojde k tomu, že například naše děti už neuvidí třeba tak typického bělásku nebo vrabce. Příroda přece není věc, která by se dala odložit do šuplíku a později při nudných zim-

ních večerech vytáhnout a oprášit.

Je to věc, která potřebuje neustálou péči, pochopení, ale především lidský cit. Cit, který se ukrývá v každém z nás. Možná si ho někdo z nás uvědomuje a možná taky ne. Ale myslím si, že je načase ho v sobě objevit a konečně použít k dobré věci. K ochraně přírody. K ochra-

ně věci, která nám vždycky nabídne podporu a pochopení. Je to věc, která nás bude neustále obklopotvat láskou a při chvilkách neklidu nás podpoří v našem rozhodnutí. A proto nebuďme lhostejní k přírodě a především ani sami k sobě. Najděte si chvilku a pomozte přírodě. Stačí pouhé třídění odpadu - i to světu pomůže.

Ale Země může využít vaší ochoty i jinak. Co třeba malý příspěvek dětem do Afriky nebo alespoň pomoci uklidit přírodu. Myslím, že za to, co od ní dostáváme, to není zase tak velká oběť, protože maličkostí mění svět a dělají ho lepším...

Vendula Svobodová, 9.B

SÁZENÍ STROMEČKŮ

V sobotu 15. října 2011 si už v 9 hodin ráno dalo pár vybraných lidí sraz před školní zahradou. Počasí bylo sice krásné, ale teplota nebyla daleko od nuly, a tak čepice, rukavice a teplé oblečení byly opravdovou nutností.

Po příjezdu paní učitelky ke škole jsme se vydali na cestu k hotelu SKI. Tam už na nás čekal pán, který nad sázením stromků držel ochrannou ruku. A protože stromečky se tentokrát sázely až u Vlachováku a bylo více zastávek, všechny nás naložili na vozík a na místo předem určené nás odvezli.

Musím uznat, že cesta to byla opravdu dokonalá. Trocha adrenalinu ještě nikoho

nezabila, né? Když jsem došli na první stanoviště, ze všeho nejdřív nám vyznačili místa, kde vůbec stromečky porostou. Každý z nás si práci rozdělil po svém. Kluci většinou kopali a holky stříhaly pletivo a nosily jim stromečky a hlínu s tablety. Na prvním úseku jsme zasadili asi 40 stromečků.

Když jsme to měli hotové, dostal každý z nás tatrunku a

výborný čaj. Pár z nás ochutnalo i psí suchary, ale prý byly dobré ☺. Po skončení přestávky jsme mohli jít na další z úseků. Práce nám šla rychle od ruky a kolem jedné hodiny už byly všechny stromečky v zemi i s pletivem kolem sebe. Následovalo společné focení a pak už pro většinu vytoužené opé-

kání párků. Jelikož jich bylo hodně, někteří z nás zvládli klidně i dva ☺.

Po vydatném obědě jsme uhasili oheň, uklidili valník a opět se pohodlně naskládali do vozíku, abychom se vydali na další zážitkovou cestu k domovu. Vysadili nás už v lese za Běliskem, takže ke

škole to ještě nějaký kousek bylo, ale nám to nevadilo.

Každý se s úsměvem na rtech a jehličím na zadečku rozloučil a vydal se k domovu. Akce to byla pohodová. A pro některé z nás bohužel i poslední...

Vendula Svobodová, 9.B

- V Německu je v provozu údajně první hybridní elektrárna na světě, která kombinuje výrobu elektřiny a tepla z obnovitelných zdrojů a z vodíku. Ten si sama vytváří a kromě využití k vlastnímu provozu ho bude dodávat na čerpací stanice pro auta jezdící na vodíkový pohon.

- Více než tunu sloních klů, které chtěli pašeráci přepravit do Číny, se podařilo objevit vietnamským celním úřadům. Kontraband obsahoval 221 klů a byl objeven ukrytý mezi štůčky látek na lodi na hraniční řece Ka Long mezi oběma zeměmi. Ve Vietnamu je zakázáno lovit tenčící se sloní populaci. V roce 2009 tu úřady zabavily téměř sedm tun slonoviny propašované z Tanzánie, což bylo největší množství slonoviny, jaké bylo kdy v zemi konfiskováno. Poptávku po slonovině žije především Čína, kde je tento materiál využíván k výrobě šperků a dekoráčnických předmětů.

podle www.ekolampov.cz
a www.terezanet.cz
připravily Ekodrbny

Mgr. Petr Smékal

MÁME DOMA ZVÍŘÁTKO

V prvním poprázdňovém čísle vás seznámíme s neobyčejným Chovatelem zvířat. Velké Ch na začátku slova je zcela na místě. Jirka Ambrož z 9.B je totiž opravdu Chovatel. Jeho zvířecími mazlíčky je totiž přes 100 papoušků všech možných ras a druhů, horda králíků a stádo ovcí. Drůbež nepočítáme.

Papoušky chová Jirka společně s tatínkem. V podkroví jejich domu mají jednu místnost zcela zabranou pro pestré barevné opeřence. A jaké že papoušky a jim příbuzné ptáky Jirka chová? Tak například zebříčku pestrou, papouška zpěvavého, rýžovníka šedého, stříbrozobku zpěvnou nebo chůvičky. Takové množství opeřenců vyžaduje opravdu velkou péči. A co toho sežerou! Vlastně sezobou. Nejraději mají proso. Ročně je to pěkných pár pytlů.

A proč jich mají tolik? To je jednoduché. Když budete chtít, aby se papoušci a jiní opeřenci mohli množit, musíte jich mít víc. A že se jim daří opravdu dobře, dokazuje velké množství nakladených vajíček a především velké množství vylíhnutých holátek. Až vyrostou, mohou se nabídnout k prodeji. Nejčastěji je Jirka s tatínkem prodávají na výstavách a burzách.

Kdyby někdo z vás chtěl také nějaké ty opeřence chovat a

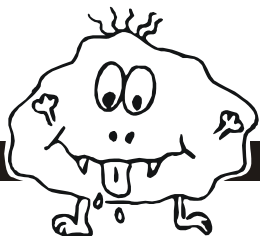

potom prodávat, musí zvládnout spoustu věcí. Mít hodně, ale opravdu hodně místa. Dále musí vědět, co který druh rád baští, jak velkou voliéru potřebuje, co může mít za nemoci (některé jsou opravdu zlé), jaké hnízdečko mu připravit... Je toho opravdu hodně.

Kromě papoušků má Jirka také chov králíků. Pozor! Ne jen tak nějaké králíky, ale výstavní kousky. Jeho králíci patří k

druhu stříbřitý malý žlutý. Má jich přibližně pětadvacet. I s nimi objíždí výstavy a získává ocenění. Ještě mají celý houf českých strakáčů. Ty má na starosti Jirkův tatínek. Králíci nejsou na rozdíl od opeřenců chováni jen na okrasu, ale i na maso a kůži. No a aby toho všeho nebylo málo, mají doma ještě stádo ovcí a nějakou tu drůbež. Taková malá zoologická, co říkáte?

KDYŽ SE SETMÍ...

Mgr. Petr Smékal

14. ČÁST

Zdravíme všechny příznivce strašidel! Prázdniny utekly jako voda, ale naše Společnost pro výzkum strašidel nezahálela ani během nich. Při přestavbě školy se bouralo, malovalo, stěhovalo a dělaly se další stavební práce. Nám se při tom podařilo objevit několik nových zajímavých strašidel. Některá znáte z pohádek, které vám četly vaše babičky nebo rodiče, ale budete se zřejmě divit, protože... protože není všechno tak, jak se zdá.

Vodník slizoruký (Aqasystematicus blemtavacianusus)

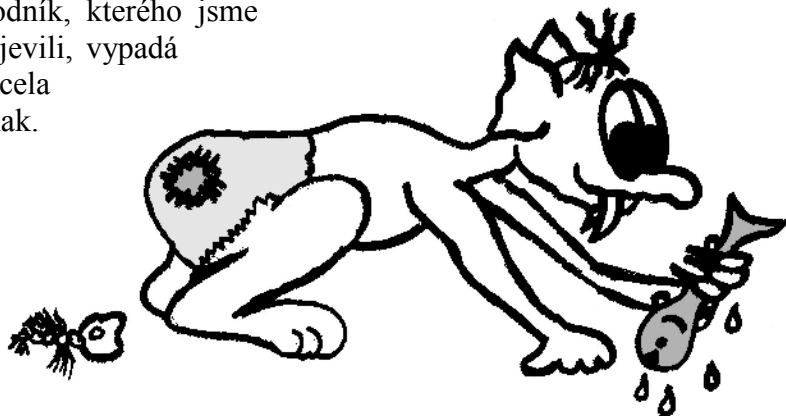
Výška: 100-115 cm

Váha: 30-35 kg

Potrava: ryby, obojživelníci, drobní savci (občas i lidé)

Výskyt: podzemní řeka pod naší školou

Všichni jistě znáte vodníka z obrázků pana Josefa Lady. Zelený mužíček, fráček, červené mašličky, sedí na vrbě, šmidlá na housličky nebo počítá hrníčky s dušičkami. Tak na tuto představu zapomeňte. Vodník, kterého jsme objevili, vypadá docela jinak.

Na sobě nenosí žádný fráček nebo oblek. Jediným kusem jeho oděvu je jakýsi hadr, který má omotaný okolo pasu. Něco jako trenýrky z látky nepředstavitelně špinavé a zápachající. Nedivte se, takový vodník nemá o pračce ani potuchy. Jedině snad vodnice, která je do hadru zamotaná

celá, si oděv občas přemáchne v řece. Asi si říkáte, jak se může vodník, který žije celý den ve vodě, zašpinit? To jste asi nebyli poslední dobou někde u řeky. Taková řeka má kolikrát

vodu tak špinavou, že kdybyste do ní spadli, ani nepropadnete na dno. To proto, že je voda plná špíny, a tudíž moc hustá, abyste propadli hladinou dál.

Náš nově objevený vodník má velkou hlavu s ústy plnými ostrých zubů. Nejnápadnější jsou dva dlouhé zuby v horní

čelisti. Zřejmě slouží k zachycení kořisti. Další nebezpečnou zbraní jsou ostré drápy na rukou. Má také neuvěřitelnou sílu. Dokáže pod vodu lehce stáhnout i silného člověka. Na hlavě má jen malé zbytky vlasů. Má výborný sluch, uši používá podobně jako netopýr pro zachycení pohybu kořisti.

Na rozdíl od pohádkového vodníka nemusí být neustále ve vodě. O mokřích šosech ani nemluvíme. Žádné šosy totiž nemá, tudíž je nemůže mít ani mokré. To je jasné. Je to zvláštní obojživelník. Když je pod vodou, „přepne“ dýchání na žábry a na suchu dýchá pomocí plic. Tato jeho neuvěřitelná schopnost pro přežití je předmětem našeho dalšího výzkumu. Jen nevíme, jak takového vodníka odchytíme. Máte-li nějaký nápad, jak vodníka polapit, vhodte ho do redakční schránky. Tedy ten nápad, ne vodníka!!!

Náš vodník se živí rybami, žábami a menšími strašidly, která loví pod vodou nebo u řeky. Občas ale dokáže ulovit i větší kořist, jako je člověk. Od srpna, kdy se na naší škole prováděly stavební práce, zmizeli ve školním podzemí dva

dělníci. Máme podezření, že se stali obětí právě vodníka. Někteří naši výzkumníci podezřívají ze zmizení dělníků tchořosumce pažravého nebo chrochotorypozubce grónského. Stopy na místě činu ale ukazují spíše na vodníka. Máme štěstí, že

u nás žije vodník a ne vodnice. Taková vodnice je totiž daleko nebezpečnější. A v době, kdy má mladé, totiž malé vodničky, je ještě agresivnější a hladovější než normálně.

Kvílivec prazvláštní (Rusalkophitecus primigenius)

Výška: 150-180 cm

Váha: žádná

Potrava: žádná

Výskyt: školní dvůr

Kvílivec prazvláštní je vlastně rusalka v rodu mužském. Všichni znají krásné rusalky, které tančí za měsíčních nocí na paloučku a lákají k sobě mládence na taneček. Takový mládenec se pak notně podiví, až se probudí v lese ohlodaný na kost, protože si splete rusalku s divoženkou. Ale to sem nepatří.

Rusalka v mužském rodě je prostě kvílivec. Ovšem jediný známý kvílivec je vlastně jen ten u nás. Zřejmě došlo při vzniku rusalky k nějaké chybě a vyšel z toho chlap. Skoro. Jedná se o klasické přízračné strašidlo. To znamená, že neváží nic, je téměř celý průhledný a nic nejí ani nepije. Na rozdíl právě od divoženek, které... Ale to sem taky nepatří.

Kvílivec vypadá trochu jako obtlouklá baletka s chlupatýma nohama, krásnou sukýnkou z listí a trávy a velkými chodidly. Ještěže nic neváží, protože by jinak chodidly asi vydusal hluboké a široké brázdy i do

asfaltu na školním dvoře. Zvláštností je, že má chlupatá i chodidla. Jako hobiti. Asi aby mu nebyla zima.

Každou noc za každého počasí tancuje po školním dvoře. Při tanci strašně kvílí, protože k smrti nerad veřejně vystupuje. Sice své taneční kreace provozuje v době od 03.00 do 03.25 hodin, kdy pravda mnoho obecnstva nemá, ale i tak.

Svoje kvílení doprovází leckdy hrubými až vulgárními výrazy, protože si neustále nemůže zapamatovat taneční kroky. Sledování tanců v jeho podání je jen pro silné povahy. Výkřiky typu: „Do ..., zase jsem to spletl!!!“ nebo: „... a ..., kdo sem dal tu popelnici!!!“ patří mezi jeho jemnější. Hrubé výrazy jsou pochopitelně vytečkovány. Co teprve, když musí tančit ve sněhu, kdy ho jeho velké nohy zebou!

Nejhorší byl zřejmě večer, kdy při pohledu do zrcadla zjistil, že má roztrženou sukýnku a musí si ji zašít. Chápete, že

chlapa to asi moc nepotěší, když má vzít do ruky jehlu a provaz a šít. A navíc - zkoušeli jste někdy zašívát listí avětvičky? Víly a rusalky prý šijí pavoučí nití nebo měsíčními paprsky. To by mě zajímalo, jestli ten, kdo to napsal, někdy něco podobného zkoušel? Kus provazu drží daleko lépe.

Kvílivec se přátelí s naší červenou paní, se kterou dokáže hodiny a hodiny rozprávět o novinkách ve světě módy pro strašidla a přízraky. Snaží se držet krok se světem a rusalek se stydí zeptat. Navíc nejbližší rusalky tančí až na louce u koupaliště a to je pěkná dálka. Zvláště když máte tak velká chodidla jako on...

ŽÁKOVSKÁ KNIHOVNA

Mgr. Pavlína Poláčková

POZVÁNKA

Léto vystřídal podzim, prázdniny přešly do školního roku, z něhož jsme už zase část ukrojili. Žákovská knihovna je vám všem opět k dispozici nejen s poměrně velkým knižním fondem, ale i se zajímavostmi v podobě nástěnky – měsíčního kalendária, které informuje nejen o osobnostech, které se v tom či onom měsíci narodily, ale i o různých objevech či vynálezech.

Také letos se budeme setkávat na stránkách školního časopisu – zvát vás tentokrát budu na zajímavá místa naší vlasti nebo akce, které se tu či onde konají. První pozvánkou je unikátní výstava, která probíhá již od 26. září 2011.

VYNÁLEZCI A VYNÁLEZY

VÝSTAVA - NOVÁ BUDOVA NÁRODNÍHO MUZEA PRAZE – 26. 9. 2011-30. 4. 2012

Nejstarší část budovy Národního muzea byla dostavěna už v roce 1938 a sloužila jako Pražská burza peněžní a zbožní. V letech 1945-1946 zde sídlil parlament.

Ke stávajícímu objektu Pražské burzy byla provedena přístavba a zároveň byla vztyčena unikátní nadstavba, která je řešena v ocelovém svařovaném nosníku.

Od roku 1973 až do roku 1992 v rekonstruované budově sídlilo Federální shromáždění. Během této doby byla budova svědkem mnoha historických událostí.

Byl zde novelizován tzv. peněžní zákon, vypuštěn ústavní zákon o vedoucí úloze Komunistické strany Československa, vystoupili tu významní světoví politici jako Michail Gorbačov, Francois Mitterrand, Margaret Thatcherová, George Bush starší,

Helmut Kohl nebo britská královna Alžběta II.

V letech 1995–2009 vysílalo z budovy Rádio Svobodná Evropa, jehož umístění v těchto prostorách inicioval tehdejší český prezident Václav Havel.

Poslední dějiny budovy se začaly psát usnesením vlády České republiky 22. listopadu 2006. Vláda objekt přidělila Národnímu muzeu pro jeho trvalé rozšíření. K slavnostní-

mu předání budovy došlo 1. června 2009.

NA VÝSTAVĚ UVIDÍTE

Představí se vám významní i opomíjené vynálezci a objevitelé, kteří jsou úzce spojeni s českými zeměmi. Seznámíte se s pestrými osudy více než dvaceti osobností, jenž působily v mnoha oborech lidské činnosti – například v technice, lékař-

ství, zemědělství, biologii, chemii, ale i v humanitních vědách.

Na své si rozhodně přijdou také milovníci kuriózních a absurdních výtvorů. Některé

vynálezy si lze prohlédnout v originále, u jiných zase pomocí různých interaktivních modelů a her vyzkoušet princip, na kterém fungují.

Výstava potrvá až do 30. dubna 2012, tudíž neváhejte a ve vhodné příležitosti vyražte ☺.

Neodolala jsem a jeden zajímavý model, jenž je na výstavě k vidění, pro vás vybrala...

AEROSÁNĚ TATRA V855

V roce 1942 byla zadána údajně na popud samotného Adolfa Hitlera do výroby firmy Tatra v Kopřivnici zcela unikátní zakázka.

Konstruktéři byli pověřeni vývojem motorových saní s největší pravděpodobností určených pro použití na daleké ruské frontě.

Sáně měly sloužit Wehrmachtu k rychlé přepravě raněných. Na obrázku vidíte repliku vozidla z roku z roku 2009.

BAREVNÉ KRESLENÍ

Mgr. Jaroslava Truksová

Ve čtvrtek 22. září 2011 se odpoledne školní dvůr zaplnil dětmi z 1.-3.tříd. Všechny si přišly zasoutěžit a vyzkoušet své výtvarné umění ve výtvarné soutěži Barevné kreslení křídami. Počasí nám přálo, krásně svítilo sluníčko, takže všem šlo malování pěkně od ruky.

Během půl hodinky byl normálně šedivý dvůr krásně barevný. Objevili se tu motýlci, papoušci, spousta koček, pravěká zvířata, domy, auta... Bylo moc těžké rozhodnout o vítězi. Nakonec ale paní učitelky vybraly pět nejlepších z kategorie 1. tříd a 2.-3.tříd.

ŠÍP JE BOREC...

S FILIPEM HUGEM O NATÁČENÍ POŘADU VŠECHNOPÁRTY A NEJEN O NĚM

Je to celkem obyčejný, skromný a milý kluk. Ve volném čase chodí ven s kamarády, stánovat, na basket, nebo je doma se svou kočkou (samozřejmě čtyřnohou) a rád si přečte pěknou knížku. Že nevíte, o kom je řeč? Když k tomu ale přidáme informaci, že vyhrál před třemi roky v soutěži mladých řečníků „Mladý Démosténes“, většina z vás už bude vědět, že jde o Filipa Huga, žáka 9.C naší školy.

My jsme si ale do redakce pozvali Filipa na rozhovor proto, že vítězstvím v soutěži mladých řečníků pro něho mediální sláva neskončila. Od té doby účinkoval dvakrát v rádiu - například v pořadu zpěvačky Nadi Urbánkové Tandem, a na konci září se dokonce objevil v České televizi v pořadu Karla Šípa Všechnopárty. No a protože v rozhlasu a v televizi nevystupují žáci naší školy každý den, chtěli jsme si s Filipem o těchto zážitcích popovídat...

- **Filipe, jak vlastně došlo k tomu, že ses stal hostem v těchto pořadech?**

Když jsem uváděl pořad ke 130. výročí naší školy, byl v publiku člověk, který pracoval pro Český rozhlas Region, a protože na 1. září 2010 chtěli do rádia nějakého školáka, který by uměl mluvit, vzpomněl si na mě. Měl jsem si povídat s paní Nadou Urbánkovou, kterou jsem ale do té doby vůbec neznal. Naštěstí mi o ní něco řekla moje babička, ale i tak jsem byl dost nervózní a některé otázky, co jsem jí položil, bych jí asi už dnes nedal ☺.

- **Jaká je ve skutečnosti Nadě Urbánková, která byla ve své době skutečnou hvězdou naší populární hudby?**

Je to moc milý a skromný člověk, a protože jsme si myslím docela sedli, popřál jsem jí loni k Vánocům. No a po Vánocích se mi ozvala, jestli bych nechtěl jako host do jejího rozhlasového pořadu Tandem.

- **Měl jsi při své druhé rozhlasové zkušenosti menší trému?**

Určitě o něco menší. Už to nebyl přímý přenos, paní Urbánkovou už jsem znal, ale trému jsem měl stejně. V rozhlasu cítíte takovou nejistotu, protože nevíte, kolik lidí vás vlastně poslouchá. I když asi jsem o něco klidnější byl, protože jsme to předtáčeli. V roli hosta jsem měl být tentokrát vlastně já.

- **A co tvoje účinkování v televizi? Prý jste si ze začátku mysleli, že si z vás někdo dělá legraci?**

To je pravda. Prvně totiž volala mamce do práce nějaká paní z České televize, která jí řekla, že bych měl být hostem v tele-

vizním pořadu Karla Šípa – Všechnopárty. Mamka ani já jsme tomu moc nevěřili, ale pak se paní ozvala znovu, domluvili jsme podrobnosti a skutečně jsme celá rodina odjeli do Prahy do divadla Semafor, kde se pořad natáčí. Naši byli dost nervózní, já trochu taky, ale musím přiznat, že jako puberták jsem si jejich nervozitu užíval daleko víc ☺.

- **Karel Šíp má vždy pro svůj pořad nějaké téma, tentokrát byli všichni hosté moderátoři. Jak na tebe zapůsobili ostatní dva hosté – Daniela Písařovicová a Aleš Háma?**

Musím říct, že hrozně dobře. Hlavně Aleš Háma je fakt dob-

rej, před natáčením tam všechny bavil vyprávěním historek. Já jsem byl zrovna v maskérně, a tak jsem slyšel jen konec jedné z nich. Ale i ten byl skvělej, protože končil těmito slovy: „...a tak jsem si poblil záda!“

• **I tentokrát byla tréma?**

To víte, že jo. Ještě před tím, než jsem šel na pódium, jsem si z nervozity utřel rukama obličej, takže práce maskérek přišla vniveč. Párkrát jsem se při rozhovoru s Karlem Šípem kouknul do publika, hledal jsem naše, ale většinou jsem se soustředil na náš rozhovor, aby dopadl co nejlíp. Musím říct, že pan Šíp se moc snažil o to, abych se cítil dobře.

• **Filipe, co ty a móda? Holka by určitě řešila, co si do televize vzít na sebe. Karel Šíp tě dokonce přiměl k moderování takové mini módní přehlídky, kdy ti modelku dělala právě Daniela Písařovicová...**

No, to bylo hrozný. Mě móda vůbec nezajímá, nevěděl jsem, co mám říkat, a na tohle jsem připravený nebyl. I oblečení do televize mi vybírala mamka, mně to bylo celkem jedno.

• **Je vidět, že o Karlu Šípovi mluvíš s velkým respektem. Dá se teď říct, že je tvým moderá-**

torským vzorem?

Já asi žádný moderátorský vzor nemám. Obdivuju každého moderátora, že má odvalu vystoupit před publikem. Pan Šíp je ale vážně borec. Skvěle mě uvedl na pódium, dobře mě vedl při rozhovoru. Mám s ním bezvadnou zkušenost a cítím k němu velkej respekt.

• **Jak k tomu došlo, že si tě vlastně do tohoto televizního pořadu vybrali?**

Vybral si mne sám pan Šíp. Na internetu zjistil, že existuje soutěž pro mladé řečníky, a tak se díval, co o vítězích jednotlivých ročníků zjistí. Ale jenom u mne našel záznam z rozhlasu a tím vlastně důkaz, že jsem po soutěži ještě někde byl a zúročil svoje zkušenosti.

• **Filipe, v tomto čísle Puclíka se věnujeme filmu a filmovým žebříčkům. Tak by nás zajímalo, jestli jsi také do ankety odpovídal, zda chodíš rád do kina a jaký je tvůj oblíbený film?**

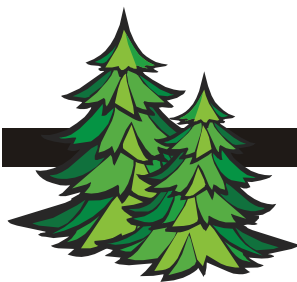
Na anketu jsem neodpovídal, ale kdybych měl některý film označit za svůj nejoblíbenější, byly by to asi dva. Šifra mistra Leonarda a Andělé a démoni. Zajímá mě totiž právě tenhle žánr. Jinak doma mám spoustu filmů, rád se podívám třeba i na animovaný film, ale do kina chodím jen občas.

• **Protože se nám čas krátí, rádi bychom se tě zeptali ještě na poslední otázku. Soutěž mladých řečníků jsi tehdy vyhrál s příspěvkem, kde jsi mluvil o své kočce. Dá se tedy říct, že vlastně odstartovala tvoji moderátorskou kariéru? A ještě pořád ji máte?**

Kočka ještě žije a baví celou rodinu. Občas se uvelebí v umyvadle zrovna tehdy, když si chce někdo umýt ruce, a nedávno díky své zvědavosti vylezla na policičku, která je hodně vysoko, a nemohla slézt dolů ☺.

Filipovi děkujeme za rozhovor a přejeme ještě spoustu možností jeho řečnický talent využít.

*Za redakci časopisu Puclík
Mgr. Dagmar Svobodová*

Hana Drdlová, 8.B

VÍTE, CO JE KULOBROK?

Ve středu 26. října 2011 o podzimních prázdninách se naše třída 8.B vydala i s paní učitelkou Hnízdilovou na půldenní výlet do Rozsoch. Ráno jsme mohli v klidu spát, protože jsme nastupovali do vlaku až v 11 hodin.

Po příjezdu do Rozsoch na nás čekala Hanka Žáková, která nás doprovodila lesní cestou až k myslivecké chatě, kde pro nás měla paní Žáková přichystaný program s mysliveckou tematikou. Poté co jsme dorazili do chaty, obklopilo nás příjemné teplo, které vycházelo ze starobylých kamen. Zasedli jsme k dřevěnému stolu a paní Žáková nám postupně vylíčila všechnu krásu a zajímavosti lesa a života myslivců. Při poslechu jsme popíjeli horký čaj, který krásně voněl a všem moc chutnal.

Ve 13 hodin byla odstartována první soutěž a to ve střelbě z malorážky na papírový terč. Byla to vzrušující a velká bitva

mezi kluky a holkami. Nakonec byly holky o něco lepší, a tak na 1. místě skončila a krásně

lovnu střelbu se stala Leona Vedmochová. Na 2. místě skončila Iva Stará a na 3. místě Ráďa Košíková.

Hned po střelbě jsme zahájili druhou soutěž – tentokrát vědomostní test se zaměřením na myslivost. Byla tam například otázka z nadpisu našeho článku a také jiné – třeba na přelomu kterých měsíců probíhá srnčí říje? Nebo věděli byste, jak se říká společnému posezení s jídlem na honu?

Tuto soutěž vyhrála paní učitelka a napravila si tak reputaci ze střelecké soutěže, kde skončila na čestném posledním místě ☺. Na druhém místě se umístila Ráďa Košíková

a Hanka Drdlová a na 3. místě Lea Vedmochová a Iva Stará.

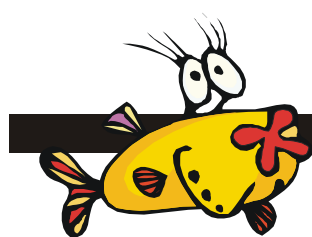
V půl třetí jsme poobědvali vynikající klobásu, kterou jsme dostali od mysliveckého spolku. Potom jsme hráli výbornou hru Aktivitu, při které jsme se skvěle bavili. Například si zkuste nakreslit růžičkovou kapustu nebo pantomimou

předvést Klapzubovu jednáctku či kolemjdoucího človíčka.

Kolem 17. hodiny jsme po sobě uklidili a vyrazili směrem k vlakové zastávce. Šli jsme rychlým krokem, neboť jsme měli strach, že přijdeme na zastávku pozdě. Stihli jsme to ale bez problémů a měli ještě

20 minut čas a ten jsme si krátili vyprávěním zážitků z dětství.

Nakonec jsme se ale museli s Hankou i paní Žákovou rozloučit a odjet do Nového Města. Tento výlet se všem velmi líbil a určitě si ho zopakujeme.

VÝPRAVA 7.C

Marie Novotná, 7.C

ZA RYBAMI

3. listopadu 2011 se 7.C vypravila s paní učitelkou Martinou Janíčkovou na sádky v Novém Městě na Moravě.

Na místě nás uvítal pan Mikeš, který nám měl všechno povědět. Ukázal nám, jak to funguje na sádkách, viděli jsme bazény pro ryby a v tom jednom posledním byli připraveni pstruzi ke tření. Potom jsme se všichni naskládali okolo velké kádě a plni zajímavých dojmů poslouchali a dívali se na ryby, které

nám ukazoval. Mohli jsme vidět kapra, amura, lína, marénu, ale i třeba štika. Jedna z věcí, která mě zaujala, bylo to, že se nesmí sahat na ryby suchou rukou, protože by se poškodil jejich sliz, který mají na sobě pro ochranu proti bakteriím, parazitům apod.

Čas ubíhal rychle, aniž by se to zdálo, a jelikož nám bylo venku vše řečeno, přesunuli jsme se dovnitř do klubovny. Rozdělili jsme se do šestic a postupně se přemísťovali do místnosti, kde se nachází líheň. Když naše skupinka přišla do líhně, rozestoupili jsme se tak, abychom všichni dobře viděli a slyšeli.

Líheň byla právě prázdná, ale dozvěděli jsme se, že zrovna v neděli tu budou malí pstruzi. Dostalo se nám vysvětlení, jak co funguje a k čemu, ale pro mě bylo udivující, že v zimě, když jsou v těchto líhních malí pstruzi, se musí chodit dvakrát denně kontrolovat např. teplota vody, jestli se líheň nezanesla bahničkem apod.

Čas nám uběhl jako voda a my museli plni nadšení a nových poznatků vyrazit zpět do školy.

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

Ahoj kamarádi!

Opět se vám ozýváme z naší malé školy. Zase se nám ten nový školní rok rychle rozběhl a my za sebou máme skoro tři měsíce školy. Rádi bychom se prostřednictvím Puclíku zase připomněli, jak tady žijeme, a vy se alespoň o nás něco dovíte.

Je nám smutno po našich čtvrtáčích, ale víme od nich, že se jim u vás moc líbí. Nahradili je noví žáci – naši prváčci. Jsou jenom čtyři, tak velmi rychle zapadli do celého našeho velkého kolektivu. Mezi nimi je i jeden žák, který dojíždí z Nového Města, a pokud ho nevezou rodiče autem, bravurně zvládá cestu autobusem.

Pomalů, ale jistě jsme vpluli do dění školy a kromě běžných povinností ve třídě jsme se už mohli potěšit a vyučování zpestřit návštěvou divadla a poznat okolí Drátenické skály.

V říjnu jsme měli kulturní zážitek z návštěvy představení divadelního souboru Zlatý klíček. Tyto dva herce jsme již viděli vystupovat víckrát, nyní si pro nás připravili pohádku Dlouhý, Široký a Bystrozraký. Ztvárnění této známé pohádky bylo velmi pěkné, dokonce jsme si některé role mohli zahrát s herci na jevišti.

Obdivovali jsme vlastnoručně vyrobené loutky, malované kulisy, pěkně se poslouchala hudba a zpěv. Nejvíc nás určitě zaujala zajímavá loutka zlého kouzelníka, která se v mžiku proměnila v černého havrana. Za zmínku také jistě stojí Široký, který dokázal vypít jezero – jak pomalu zvětšoval objem svého břicha! Herci k tomu stačil obyčejný deštník schovaný pod šatstvem! Věříme, že jsme se s těmito herci neviděli naposledy, a už teď se těšíme na další pěknou pohádku.

Abychom jenom neseděli na židlích a měli trochu pohybu, vydali jsme se poznat přírodu Žďárských vrchů - konkrétně

krásné okolí Drátenické skály. Využili jsme totiž nabídky školského zařízení Chaloupky, které se věnuje terénním programům zaměřeným na poznávání přírody.

Už na parkovišti u Blatin nás čekala paní Rajnošková. Rozdělila nás na dvě skupiny (nejstarší čtvrtáci tvořili jednu skupinu, druhou žáci první až třetí třídy) a naše výprava mohla začít.

Čekalo nás 13 zastávek. Cesta byla značená fáborky. Na první zastávce jsme pomáhali stařečkovi uklízet nepořádek po lidech, dál jsme po šípkách z kamínek došli k památníku Honzy z Bříště. Honza tady žil

před 150 lety a byl největší silák v okolí. Zkusili jsme s ním zápasit a vynést jako on do kopce těžký železný sloupek. Ale my jsme kopec měli vyběhnout bez zastavení jen s našimi malými batůžky.

Nahoře se Honza neobjevil, zřejmě někdo z nás nedokázal celý kopec vyběhnout bez zastavení. To už jsme ale byli na třetím stanovišti, a přestože jsme sotva popadali dech, čekal nás další úkol – odpovědět na otázky, které se týkaly mravenců lesních. V mraveništi jsme je pozorovali lupou a měli složit jejich tělo z malých rozstříhaných kousků. Věděli jste, že mraveniště rádi rozhrabávají divoká prasata?

Na další stanoviště nás doprovázeli motýli. Cestou jsme museli papírového motýlka polepit drobnými kvítky z louky. Pod bukem jsme museli pojmenovat rostliny na obrázcích a také odpovědět na otázky, které byly připevněné na stromu.

Na dalším stanovišti hlídal křítek hajnému lesní školku. Křítek je kuřátko, které se

vylihne z vajíčka černé slepice. Kdo nosí toto vajíčko devět dní pod paží a vylihne se mu křítek, tomu pak splní přání.

Pokračovali jsme dál po značené cestě. Z mošny jsme jen podle hmatu rozdělávali, co patří do bučiny a co do smrčiny. Protože v lese žije hejkal a hlídá rezervaci, lesní skřítkci nám k němu označili cestu svými čepičkami. My jsme ale nejdříve museli říct, jak se máme v lese chovat. Za správné odpovědi nás čekal od skřítků ukrytý dárek (moc jsme si pochutnali na sušených brusinkách).

Na další stanoviště vedla cesta z kopce dolů a u skály na kameni jsme objevili podivnou postavu – dlouhé vlasy, široký šat, ušpiněný obličej, potrhaný klobouk a v ruce rozsvícenou lucernu. Byl to dráteník, který se schovává v místní jeskyni. Nejdříve jsme se lekli a raději jsme se drželi od něj dál, ale když promluvil, poznali jsme jeho dobré srdce, a dokonce jsme přijali pozvání do jeho příbytku. Pěkný „pokojíček“ tam má, kuchyňku i lůžko.

Krásně by se nám bylo v teple jeskyně odpočívalo, ale my jsme museli jít dál, ještě jsme nebyli zdaleka u konce. Museli jsme najít obrázky zvířat, pojmenovat je a určit jejich rodiče.

Také jsme se učili pohybovat ve tmě – zavřeli jsme oči a museli jsme se držet provázku a dojít k fotografiím lesních ptáků. Malé bludičky nás vyvedly z lesa a tu jsme zahlédli babku kořenářku. Protože jsme nevěděli, jak se dostat z louky na parkoviště, babka nám poradila cestu.

Docela unavení jsme nasedli do autobusu, který nás dovezl do Slavkovic. Bylo to krásné dobrodružné putování lesem. Hodně jsme se toho naučili a zase lépe vnímáme přírodu kolem sebe.

Tak se příště, pokud budete chtít, zase můžete dovědět něco o nás. Mějte se pěkně...

Zdraví vás

kamarádi ze Slavkovic

MALÁ VZPOMÍNKA NA ČERVEN

V červnu před prázdninami jsme se chystali na vyvrcholení naší celoroční hry **Rok zvířat**. Nejdříve jsme ale doplnili sestavu poznáváním psa – věrného přítele. Naučili jsme se psí povely, jak pečovat o štěně, jaké jsou rasy psů a jak se s tímto kamarádem vlastně žije. K tomu patřilo i téma kamarádství, přátelství.

Zjistili jsme, že každého máme rádi pro něco jiného a že jsme vlastně dobrá parta. Všichni se samozřejmě nejvíc těšili na to, jak dopadne vyhlášení vítězů, i když podle průběžných měsíčních hodnocení se to dalo tušit (že, And'o Kotovicová?).

Kromě našich pravidelných činností jsme měli další aktivity. Nejdříve nás navštívil

tatínek Báry Mikešové, který je rybářem. Vyprávěl nám spoustu zajímavostí a také užitečných poznatků. Pak jsme si na hřišti vyzkoušeli házení sítí či nahazování prutu. A co jsme toho přitom chytili! Listí ze stromů, okap u garáže, límec kamaráda... Setkání skončilo pozváním na sádky do Nového Města na Moravě.

Druhou akcí byl pěší výlet do Petrovic, protože odtud máme

spolužáka a spolužačku. Míša Sláma a Lucka Lukešová se připravili dokonale – už týden dopředu visel na nástěnce plán cesty s pečlivě zakreslenými zastávkami. S dobrou náladou jsme vyrazili na cestu a za chvíli jsme byli skoro tam, jen nás zdržovaly jahody u cesty...

Míša nachystal procházku po vesnici s výkladem, takže nám popovídal třeba o pomníku, o hasičské zbrojnici, o rybníku

na návsi... Nakonec jsme si chvíli pohráli na hřišti, posvačili a pak jsme se šli podívat, kde naši kamarádi vlastně bydlí. Skončili jsme u Míši na zahradním posezení, kde jsme dostali občerstvení a mohli jsme si osvěžit v bazénu zpocená čela. Parádní výlet!

Kamarádi ze školní družiny

FOTBALOVÉ UTKÁNÍ

Krásné zářijové odpoledne a my čekáme natěšení na dlouho připravované fotbalové klání proti družině ze školy v Radňovicích. Máme vlajku,

dresy i putovní pohár, o který už několik let mezi sebou bojujeme. Dva tatínci se ujali role rozhodčích, abychom hráli podle pravidel.

Souboj to byl namáhavý - hlavně pro diváky, kteří málem přišli o hlasivky, ale nakonec se prokázalo, kdo víc trénoval! Vyhráli jsme nad Radňováky

3:0 a pohár zůstal doma. Odveta bude až na jaře. Teď musíme vypilovat vybíjenou a přehazovanou a dojdeme zase my na turnaj do Radňovic.

Po týdnu opakujeme fotbalový zápas – tentokrát proti velkým klukům ze 7. až 9. třídy, kteří nás vyzvali. Ale nebojíme se ničeho! Rozhodčí píská a jdeme na to. Bijeme se jako lvi a góly v síti se střídají každou chvíli na jedné straně (jejich brankář totiž jakoby náhodou jednou zavazuje botu, podruhé sleduje cosi zajímavého na obloze...). K tomu nám nenápadně jeden ze soupeřů pomáhá.

Nejhorší je, že my máme patnáct hráčů a hrát jich může jen šest, takže stále střídáme a hádáme se, kdo je na řadě. V posledních minutách ale

rozhodčí rozhodl, ať tam naběhnou všichni, aby si zahráli ☺. Do toho skandují roztleskávačky. Divočina!!!

Zápas skončil a všichni jsou spokojení – my proto, že jsme neskončili s nulou proti velkým klukům (rozdíl mezi největším a nejmenším hráčem vidíte na obrázku ☺), oni zase, že se dobře pobavili a že připravili malým kamarádům a kamarádkám (hrály totiž také holky) pěkné odpoledne. Dokonce pro ně připravili i dárečky v podobě propisek, bločků a sladkostí.

Kluci, díky!

Kamarádi ze školní družiny

3. PODVEČERNÍ ČTENÍ

Prvním hostem letošního čtení byla paní Marie Slejšková, bývalá ředitelka naší školy a (mimo jiné) velká zastánkyně knížek, čtení a povídání si s dětmi. K předčítání si vybrala knížku Terežčiny pohádky autorky Terezy Janáčkové.

Knížku napsala dívka ve svých osmi letech a to tak, že svoje představy a sny vyprávěla mamince a ona je zapisovala. Nutno dodat, že Terežka je na vozíku, a tak se její povídání točí okolo snů - o tom, jaké by to bylo být zdravá, jak to asi vypadá ve vozíkovém nebi, ale také o zoubkové víle nebo potápění v moři.

Děti i rodiče poslouchali velmi pozorně. Příběh Terežky je dojal o to víc, že mezi sebou jednu pohybově postiženou kamarádku máme a víme, že některé věci, které jsou pro nás samozřejmé, jsou pro ni velkou překážkou a stojí ji velké úsilí.

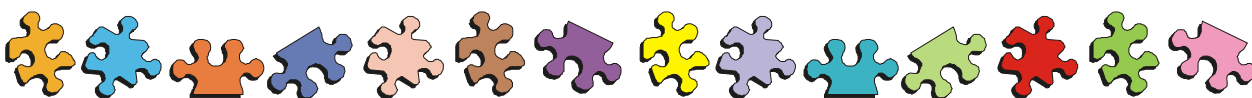

Na památku a pro štěstí si děti vybíraly mušličky – prý přesně stejné, jako si Terežka vylovila

v moři ☺. Na závěr jsme se domluvili, že Terežce společně napíšeme a pošleme jí něco pro radost (i když už je jí dnes 18 let a studuje gymnázium), protože i nám její knížka udělala radost.

Poslední částí programu bylo vyhodnocení prázdninových deníků – deset kamarádů přineslo ukázat svoje čtenářské deníky, které vznikly přes letní prázdniny speciálně pro naše čtení. Dali si na nich opravdu záležet, takže nešel vybrat ten úplně nej..., a proto byli knížkou a sladkostí odměněni všichni.

Kamarádi ze Slavkovic

VÝLET NA SÁDKY

Poslední pondělí v září jsme s naší školou navštívili sádky Moravského rybářského svazu v Novém Městě na Moravě.

Pan Mikeš nás provedl areálem sádek, ukázal nám bazény na přechovávání ryb, pstruhovou líheň, různé druhy sítí, kádí, keserů a dalších potřebných

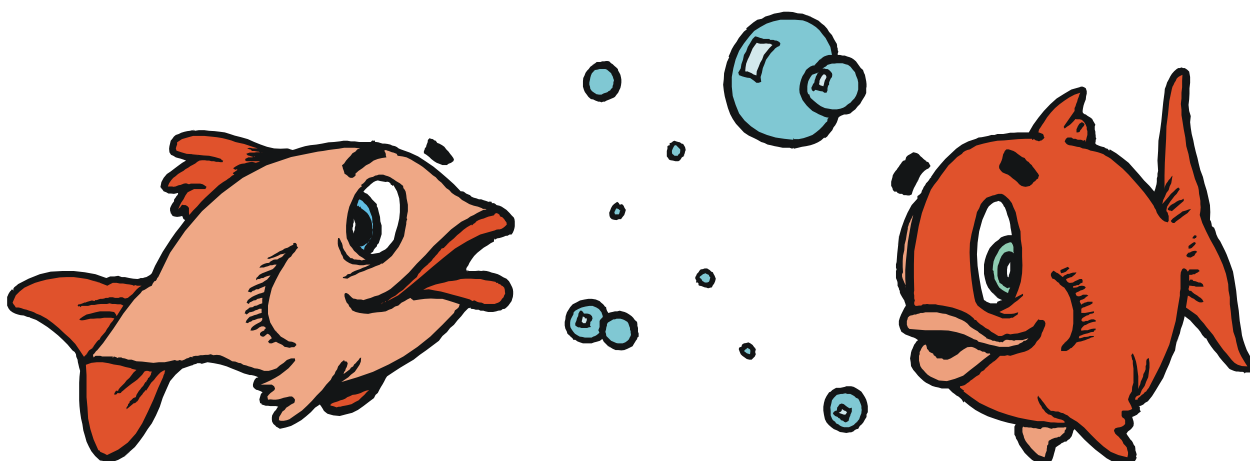
pomůcek k chovu. Také nás naučil poznávat ryby, které na sádkách mají.

Všechny jsme si prohlédli a o každé rybě nám řekl nějakou zajímavost. Už poznáme kapra, lína, pstruha duhového, marénu i plotici. Zvláště kluky zaujalo nákladní auto, které rybáři používají při výlovehy rybníků.

Protože jsme už všichni měli velký hlad, nasvačili jsme se v rybářské klubovně, kde na stěnách visí fotografie ryb a v knihovně leží plno odborných knih.

Dvě hodiny uběhly jako voda a my odcházeli na autobus plni dojmů a pěkných zážitků.

Bára Mikešová

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 66 – listopad 2011

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová
Jana Knapčoková, Martina Šikulová, Vendula Svobodová, Aneta Dufková, Leona Vedmochová
Václav Šebek, Karolína Švárová, Marie Novotná, Radka Křížová, Anna Truksová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 66 vyšlo 29. listopadu 2011 v nákladu 35 výtisků